

Omfattningen av hållbarhetsredovisning för svenska företag

Vilka bolagsstyrningsmekanismer påverkar
omfattningen?

Therese Lindberg
Jacob Sennhed

Handledare: Pernilla Broberg

Förord

Detta är en magisteruppsats skriven vid Linköpings universitet under våren 2019.

Vi vill börja med att tacka vår handledare Pernilla Broberg för värdefull handledning och för stor tillgänglighet under arbetets gång. Vidare vill vi tacka Torbjörn Tagesson samt de studiekamrater som har givit oss värdefulla åsikter och idéer kring hur uppsatsen kan förbättras. Avslutningsvis vill vi även tacka varandra för ett gott samarbete och ett hårt slit tillsammans under arbetet med uppsatsen.

Therese Lindberg

2019-06-04

Jacob Sennhed

2019-06-04

Sammanfattning

Titel	Omfattningen av hållbarhetsredovisningen för svenska företag – <i>Vilka bolagsstyrningsmekanismer påverkar omfattningen?</i>
Datum	2019-06-04
Författare	Therese Lindberg och Jacob Sennhed
Handledare	Pernilla Broberg
Nyckelord	hållbarhetsredovisning, intressentteori, legitimitetsteori, institutionell teori, positiv redovisningsteori, bolagsstyrning
Bakgrund	Inför företagens bokslut år 2017 ska större företag även uppföra och presentera en hållbarhetsredovisning som komplement för de finansiella måtten. Företagen behöver dock inte följa regleringen om de förklarar varför. Undersökningar tyder ändå på brister i hållbarhetsredovisningen där informationen inte är komplett trots den nya regleringen. Genom systemorienterade teorier samt positiv redovisningsteori finns det förväntningar om hur företagens bolagsstyrningsmekanismer ska påverka hållbarhetsredovisningen.
Syfte	Syftet med studien är att förklara huruvida bolagsstyrningsmekanismer påverkar omfattningen av företags hållbarhetsredovisning.
Metod	Denna studie utgår från en deduktiv ansats med en kvantitativ metod. Hypoteser har formulerats utifrån systemorienterade teorier och positiv redovisningsteori kopplat till tidigare forskning om bolagsstyrning. Studien utgår från en tvärsnittsdesign där det empiriska materialet utgörs av sekundärdata och undersökts genom regressionsanalyser.
Slutsats	Studiens resultat visar att det finns ett signifikant samband mellan utländskt ägande och hållbarhetsredovisningens omfattning. Till skillnad från tidigare studier finns det även ett svagt negativt samband mellan en kvinnlig VD och omfattningen. Till sist visar studiens resultat att det finns positiva samband mellan kontrollvariablerna revisorns uttalande samt applicering av GRI och omfattningen, där GRI resulterade i starka samband.

Abstract

Title	The extent of the sustainability report for Swedish companies – <i>Which corporate governance mechanisms affect the extent?</i>
Date	2019-06-04
Authors	Therese Lindberg and Jacob Sennhed
Supervisor	Pernilla Broberg
Key Words	sustainability report, stakeholder theory, legitimacy theory, institutional theory, positive accounting theory, corporate governance
Introduction	Ahead of company's annual account for year 2017, larger companies will also construct and present a sustainability report as a complement to the financial measures. However, the companies do not have to follow the regulations if they explain why. Surveys nevertheless indicate shortcomings in the sustainability report where the information is not complete despite the new regulation. Through system-oriented theories and positive accounting theory, there are expectations as to how companies' corporate governance mechanisms will affect the sustainability report.
Purpose	The purpose of this study is to explain whether corporate governance mechanisms affect the extent of corporate sustainability report.
Method	This study has a deductive approach with a quantitative method. Hypothesis has been formulated through system-oriented theories and positive accounting theory connect with earlier research about corporate governance. The study has a cross-sectional design where the empirical data consist of secondary data and then examined in regression analyzes.
Conclusion	The study's results show that there is a significant correlation between foreign ownership and the extent of the sustainability report. Contrary to previous studies, there is also a slight negative correlation between a female CEO and the extent. Finally, the study's results show that there are positive correlations between the control variables auditor's statement and the application of GRI and the extent, where GRI resulted in strong relationships.

Innehållsförteckning

1. Introduktion	1
1.1 Bakgrund	1
1.2 Problematisering	3
1.3 Syfte	6
1.4 Disposition	7
2. Vetenskaplig metod	9
2.1 Forskningsansats	9
2.2 Teoretiska utgångspunkter	9
3. Institutionalialia	11
3.1 Lagstadgad hållbarhetsredovisning	11
3.2 Global Reporting Initiative	11
4. Teori	13
4.1 Systemorienterade teorier	13
4.1.1 <i>Intressentteori</i>	13
4.1.2 <i>Legitimitetsteori</i>	14
4.1.3 <i>Institutionell teori</i>	16
4.2 Positiv redovisningsteori	17
4.3 Bolagsstyrning	18
4.3.1 <i>Styrelsens struktur</i>	19
4.3.2 <i>Verkställande direktör (VD)</i>	19
4.3.3 <i>Ägarstruktur</i>	21
5. Empirisk metod	23
5.1 Forskningsmetod och forskningsdesign	23
5.2 Datainsamling	23
5.2.1 <i>Urval och bortfall</i>	24
5.3 Operationalisering	25
5.3.1 <i>Beroende variabel</i>	25
5.3.2 <i>Oberoende variabel</i>	27
5.3.3 <i>Kontrollvariabler</i>	29

5.4	Analysmetoder	33
5.5	Etiska aspekter	33
6.	Analys	35
6.1	Introduktion till analys	35
6.2	Univariat analys	35
6.3	Bivariat analys	39
6.4	Multivariat analys	44
6.5	Sammanställning av hypotesprövning	49
7.	Slutsats och diskussion	53
7.1	Slutsats	53
7.2	Forskningsbidrag	58
7.3	Fortsatt forskning	59
8.	Referenser	62
	Bilaga 1	72

Tabellförteckning

Tabell 1. Valutakurser	24
Tabell 2. Översikt beroende variabel – följer (och är specifika) eller förklarar	26
Tabell 3. Sammanfattning - operationalisering av variabler	32
Tabell 4. Beskrivande statistik – följer (och är specifika) eller förklarar	36
Tabell 5. Beskrivande statistik - mängden hållbarhetsredovisning	38
Tabell 6. Korrelationsmatris 1 – följer (och är specifika) eller förklarar	40
Tabell 7. Korrelationsmatris 2 – mängden hållbarhetsredovisning	42
Tabell 8. Multipel linjär regression - beroende variabel följer (och är specifika) eller förklarar	45
Tabell 9. Multipel linjär regression - beroende variabel mängden hållbarhetsredovisning	48
Tabell 10. Sammanfattning av hypotesprövning	51

1. Introduktion

1.1 Bakgrund

I många år har den finansiella informationen varit dominerande i företagens rapporter (Bonsón & Bednárová, 2015). Dock har förväntningar på att företag och organisationer bör ha en mer transparent redovisning de senaste decennierna resulterat i att företag, utifrån sin affärsverksamhet, allt mer redovisar icke finansiell information (Borglund, De Geer & Hallvarsson, 2009). Intressenternas förväntningar kan vara en bidragande orsak till att företag, i allt högre grad, har börjat hållbarhetsredovisa. Idag finns ett ökat tryck på företag runt om i världen (Svenskt Näringsliv, 2006) där de förväntas ta sitt samhällsansvar gällande ekonomi, miljö- och sociala frågor i allt större utsträckning (BDO, 2018). Dessutom lever vi idag i ett samhälle där det har vuxit fram en större medvetenhet gällande den påverkan som konsumtion har på vår omvärld och därmed ett ökat fokus på hållbar utveckling (Jensen & Sandström, 2011). World Commission on Environment and Development (1987, s.43) skriver att "hållbar utveckling är utveckling som tillfredsställer behovet idag utan att äventyra kommande generationers möjlighet att tillfredsställa sina behov". Det är många företag som strävar efter att arbeta för en långsiktig hållbar utveckling och vill klargöra vad deras arbete har bidragit med, och ett sätt att visa upp detta på är genom hållbarhetsredovisning (Frostenson, Helin & Sandström, 2013).

I en undersökning av Blasco och King (2017) framkommer det att hållbarhetsredovisningen har ökat runt om i världen de senaste åren. De undersökte de 100 största företagen i 49 olika länder där det framkommer att hållbarhetsredovisningen har ökat från 24% till 75% i företagen de senaste 20 åren. Under åren har det funnits olika utvärderingar av hållbarhetsredovisningen samt kvalitén på dess informationsgivning och det har visat sig att svenska företag utmärker sig på området (Arvidsson, 2017). Jämfört med andra länder är svenska företag bland de tio bästa i världen på att hållbarhetsredovisa (Blasco & King, 2017). Dessutom har svenska företags hållbarhetsredovisningar gått från att vara ostrukturerade och otydliga till att vara betydligt mer detaljerade, strukturerade samt innehållsrika (Arvidsson, 2017). Trots att svenska företag visar sig vara skarpare än omvärlden på att hållbarhetsredovisa, finns det fortfarande områden att arbeta på (Ljungdahl, 2019).

Hållbarhetsredovisning består av icke-finansiell information där företagen redovisar sin verksamhet utifrån ekonomiska, sociala och miljömässiga aspekter (Deegan & Unerman, 2011). Förutom finansiella mått som berör ekonomifrågor, inkluderar hållbarhetsredovisning icke-finansiella nyckelindikatorer såsom miljö och social, vilka ofta hänvisas till The Tripple Bottom Line (TBL) (Bonsón & Bednárová, 2015). Entreprenören John Elkington försökte i mitten av 1990-talet finna ett mätbart koncept för att redogöra samt inkludera miljömässiga- och sociala dimensioner i rapporteringen utöver endast de traditionella vinst- och aktievärdet, vilket resulterade i TBL-approachen (Edwards, 2018). Genom att redovisa konsekvenserna av dess dagliga verksamhet utifrån de tre perspektiven kan det hjälpa företag att förstå, mäta och kommunicera deras ekonomiska-, miljömässiga- och sociala prestationer för att bland annat underlätta för företagen att uppnå sina hållbarhetsmål på ett effektivt sätt samt inta en

starkare konkurrensposition på marknaden (GRI, 2018a). Dessutom kan intressenternas förväntningar och krav ytterligare tillfredsställas med hjälp av den redovisade informationen. Hållbarhetsredovisning kan även betraktas med andra begrepp såsom Corporate Social Responsibility (CSR) (GRI, 2018a) och hållbarhetsredovisningen kan sägas ha vuxit fram i takt med att CSR-frågorna blivit allt viktigare för företagen (BDO, 2018). CSR är förknippat med ansvarstagande och handlar om hur företagen tar sig an de sociala- och miljömässiga effekter de har på omgivningen och hur de sedan väljer att redovisa detta (GRI, 2018b). Dock kan vi se en trend där det är färre börsföretag som använder definitionen CSR i sina rapporter, idag använder istället de flesta benämningen hållbarhetsrapport (Arvidsson, 2017).

Den redovisade hållbarhetsinformationen har utvecklats under åren från att vara relativt kortfattad och allmän i sin karaktär, till att vara mer detaljerad och dessutom allt oftare integrerad i övriga delar av verksamheten (Arvidsson, 2017). Det är idag nämligen inte endast en typ av information som redovisas i de årliga finansiella rapporterna, utan företag integrerar både finansiell och icke-finansiella information i rapporterna (Blasco & King, 2017). Utvecklingen för hållbarhetsrapporternas mängd kan visas genom att andelen hållbarhetsinformation ökar i de största börsföretagens årsredovisningar. Mätningar av hållbarhetsinformationens mängd i årsredovisningarna visar denna ökning, år 2008 mättes genomsnittet till 5,0% medan år 2015 utgjordes 6,3% i årsredovisningarna av hållbarhetsinformation (Arvidsson, 2017). Förutom de förändringar som skett gällande mängden hållbarhetsinformation har synsättet gällande intressenters förtroende också förändrats, det har förstärkts. Det är viktigt att erhålla intressenters förtroende då värdet på hållbarhetsredovisningen kan påverkas av intressenterna och genom att företagen är medvetna om detta gör det möjligt för dem att vara transparenta om de möjligheter och risker som företaget står inför (GRI, 2018a). Trots detta har det visat sig att företagen medvetet väljer att inte alltid redovisa alla delar inom hållbarhetsområdet, utan viss information utesluts (Ljungdahl, 2019). Kan det bero på att de är oroadade att mista nuvarande- och potentiella intressenter om de redovisar viss negativ information, eller saknar de den faktiska kunskapen om vad som bör redovisas? Då det är 78% av världens största företag som redovisar både finansiell och icke-finansiella information, indikerar detta ändå att de generellt sett faktiskt tror att all finansiell och icke-finansiell information är relevanta för dess intressenter (Blasco & King, 2017).

Det har tidigare varit frivilligt att redovisa hållbarhetsinformation (Arvidsson, 2017). Däremot inträdde det den 1 december 2016 en lag om upprättande av en hållbarhetsrapport för företag som uppfyller särskilda kriterier och lagen tillämpades från och med räkenskapsåret 2017 (SFS 2016:947). De särskilda kriterierna beskrivs mer ingående i kapitel 3. Rapporteringskraven ingår numera i årsredovisningslagen (ÅRL) och Arvidsson (2017) poängterar att kraven syftar till att möjliggöra en ökad jämförbarhet mellan och inom företagen men framförallt möjliggöra en mer öppen kommunikation med företagens intressenter. Många företag har dock redan redovisat information om hållbarhet innan lagkravet och genom sina frivilliga initiativ stärkt sin hållbarhetsredovisning utan denna tvingande lagstiftningen (Arvidsson, 2017). Detta berodde troligtvis på den ökande trenden (Bonsón & Bednárová, 2015), men det kunde även bero på att företag har insett att det krävdes mer än endast finansiell redovisning för att bli

accepterade av intressenter (Deegan & Unerman, 2011). Det lagstadgade kravet för hållbarhetsredovisningar återfinns alltså i ÅR och utöver detta tillhandahålls standarder där riktlinjer ges för hur företag bör redovisa om hållbarhet och dess utveckling. Global Reporting Initiative (GRI) är en standard som är den mest accepterade och använda riktlinjen för hållbarhetsredovisning (GRI, 2018b). Blasco och King (2017) visar i sin studie där hela två tredjedelar upprättar sina hållbarhetsrapporter i linje med GRI standarder och menar att GRI förblir det populäraste hjälpverktyget för hållbarhetsredovisning. Förutom att GRI är populärt är standarden världens första och den ökande trenden visar på att denna börjar bli en världsstandard i sin helhet (Lennartsson, 2016).

1.2 Problematisering

Anledningen till att lagkravet på hållbarhetsredovisning infördes i Sverige är enligt Damberg och Johansson (2016) för att få ett hållbarare samhälle. De menar vidare att företagen i Sverige har en avgörande roll för att kunna nå ett hållbart samhälle. Ett tydligt exempel på en situation som skulle kunnat motverkas med reglering var skandalen på 1950-talet för det nederländska företaget Shell. Där framkom det att företagets oljeaffärer i Nigeria hade resulterat i missbruk av mänskliga rättigheter (Usborne, 2009). Tidigare forskning har exempelvis visat att det finns samband mellan hållbarhetsredovisning och arbete med hållbarhet genom att företag väljer att kommunicera deras arbete samt resultat inom hållbarhet i deras hållbarhetsredovisningar (Habek & Wolnaik, 2016). Om dagens lagstiftning hade funnits vid skandalens tidpunkt skulle det varit svårare för Shell att undanhålla sådan information om missbruk av mänskliga rättigheter. Detta eftersom företag som Shell då hade varit tvungna att redovisa om risker, policys och resultat m.m. Det finns dock ett problem vid för mycket reglering då det kan ge en negativ effekt på mängden hållbarhetsredovisning (Eccles, 2004). Mer reglering kan innebära att företag allokera mer resurser på tvingande delar och mindre resurser på frivilliga delar. Det kan ibland innebära att företag redovisar mer information endast för att ytterligare frivilliga upplysningar kan behövas för att förklara de tvingande delarna. Enligt Eccles (2004) kan "unintended chilling effect" uppstå vid en hårdare statlig reglering, vilket innebär att företag blir mindre benägna att redovisa frivillig information vid en viss nivå av reglering. Dock menar Broberg, Tagesson och Collin (2010) i sin studie att denna effekt inte alltid uppstår. De såg istället ett positivt samband mellan införandet av IFRS och en ökad mängd frivillig redovisning, vilket alltså inte stärker teorin om "unintended chilling effect".

Tidigare studier har visat att hållbarhetsredovisningen påverkas av olika företagsspecifika faktorer. Enligt Borglund, De Geer och Hallvarsson (2009) är olika branscher benägna att redovisa varierande mängd hållbarhetsinformation. De menar att vissa branscher med en stor miljöpåverkan eller med sämre arbetsförhållanden är mer benägna att hållbarhetsredovisa. Tagesson, Blank, Broberg och Collin (2009) stärker argumenten om att redovisningen varierar beroende på bransch vid en undersökning om hur svenska företag presenterar sin frivilliga hållbarhetsredovisning på företagets respektive hemsida. Tidigare forskning visar även på att andra faktorer, exempelvis företagets storlek samt företagets lönsamhet, påverkar mängden frivillig hållbarhetsredovisning (Cowen, Ferrari & Parker, 1987; Tagesson

et.al., 2009; Muhammad, Chunmei, Nguyen, Tehmina & Muhammad, 2018). Enligt Tagesson et.al (2009) samt Muhammed et.al (2018) har större företag flera intressenter i sin omgivning, vilket resulterar i en större press från flera olika intressenter med förväntningar och krav på den omfattning som önskas redovisas. Tidigare studier har även visat att större företag får mer uppmärksamhet och har därför starkare incitament att rapportera en högre grad av hållbarhetsredovisning än ett mindre företag för att i sin tur uppfattas mer legitima mot sin omgivning (Adams, Hill & Roberts, 1998; Miras-Rodríguez, Martínez-Martínez & Escobar-Pérez, 2018). Tagesson et.al (2009) menar även att lönsammare företag har mer finansiella medel att investera i hållbarhetsredovisning. Hållbarhetsredovisningen kan därför se olika ut i olika företag (Miska, Stahl & Mendenhall, 2013). Enligt Ismail och Chandler (2005) samt Broberg, Tagesson och Collin (2010) är företag med en högre skuldsättningsgrad också mer benägna att redovisa mer frivillig information och dessutom med en viss omfattning. Ett företag med hög skuldsättningsgrad har högre agentkostnad och kan minska den genom att tillgodose mer information till sina intressenter, för att i sin tur minska deras osäkerhet om företaget (Broberg, Tagesson & Collin, 2010).

Det finns begränsat med forskning om huruvida bolagsstyrning påverkar hållbarhetsredovisningens omfattning. Bolagsstyrning är en benämning som kommer från det breda begreppet Corporate Governance och kan beskrivas som en uppsättning av relationer mellan bland annat företagets aktieägare, styrelse, ledning samt andra intressenter (Applied Corporate Governance, u.å.). Bolagsstyrning innebär också att skapa den struktur företaget kräver för att fastställa företagets mål, hur dessa mål ska uppnås och hur övervakningen av prestationen ska ske (Applied Corporate Governance, u.å.). Vidare redogör Applied Corporate Governance (u.å.) för att bolagsstyrningen består av två delar. Den första delen handlar om ett långsiktigt förhållande för att hantera kommunikation mellan investerare och ledning samt för att kontrollera men även driva på chefers arbete. Den andra delen består även den av att hantera en viss typ av kommunikation, men här handlar det mer om upplysningar och auktoritet för relationer och dess transaktioner. Enligt Money och Schepers (2007) finns det en tydlig koppling mellan bolagsstyrning och CSR, medan Young och Thyil (2014) menar att förhållandet kan skilja sig åt beroende på samhällets institutionella sammanhang, kultur, värderingar och normer samt omvärldsförändringar. Young och Thyil (2014) menar att CSR kan både uppfattas som en strategi och en reaktion på olika faktorer. De menar att företag kommer reagera, påverkas och agera både på grund av press från sin institutionella miljö men också för att anses legitima, och därav kommer företagen välja lämpliga organisationsval. Bolagsstyrning verkar generellt påverkas av institutionella styrningsmekanismer på olika nivåer och att det i sin tur påverkar företagens strategi för hållbarhetsredovisning (Miras-Rodríguez, Martínez-Martínez & Escobar-Pérez, 2018). Den här studien gör antagandet att bolagsstyrning även kan påverka hållbarhetsredovisningens omfattning (innehåll och mängd) och detta på grund av att företagsledningen kan ha ett egenintresse. Företag strävar efter att tillfredsställa både externa- och interna behov av information i rapporterna och rapporternas omfattning kan skilja sig åt mellan företag, då de kan ha en viss egen standard samt att olika krav ställs på dem.

I årsredovisningslagen framgår det att företag som väljer att inte följa de områden som anges i lagen om hållbarhetsredovisning måste ge anledning till varför de inte gör det (SFS 2016:947). När företag har valmöjligheten att följa eller förklara hur de vill göra, innebär det att lagen är en så kallad "mjuk reglering" (Voegtlin & Scherer, 2017). Denna typ av lag, som går att följa eller förklara, är ett bra komplement till tvingande lag, så kallad "hård reglering" och antas bidra till hållbar utveckling i samhället. Ackers (2017) menar dock att trots att det finns en mjuk reglering innebär det inte alltid att det är den primära anledningen till att företag väljer att hållbarhetsredovisa. Även fast det finns ett nytt lagkrav förekommer det stora brister i svenska företags hållbarhetsredovisningar (Kvart, Benson, Nachemson-Erkwall & Tivéus, 2017; Ljungdahl, 2019). I en undersökning gjord av PwC visar det sig att var femte företag som omfattas av lagkravet från årsredovisningslagen väljer att inte hållbarhetsredovisa eller förklarar varför de inte redovisar det. Det visade sig även i undersökningen att ungefär hälften av alla företags revisorer inte uttalar sig om att en hållbarhetsredovisning har utfärdats, vilket även det ingår i den nya lagstiftningen (Ljungdahl, 2019). Både Kvart et.al (2017) och Ljungdahl (2019) menar vidare att många företag endast fokuserar på delar av vad en hållbarhetsrapport ska omfatta. Framförallt är det många företag som endast fokuserar på miljö-, klimat och personalfrågor i sina rapporter och utelämnar delar som sociala förhållanden, respekt för mänskliga rättigheter och motverkande av korruption. Ytterligare en brist i företagens hållbarhetsredovisning är att de inte anknäver informationen i rapporten med företagets affärsverksamhet (Kvart et.al., 2017). Det innebär att företagen endast förklarar vad som görs men inte hur företagen integrerar i affärsmodellen, vilket innebär att informationen i hållbarhetsrapporten inte blir fullständigt anpassat till det specifika företaget. Johansson (2019) menar vidare att det är viktigt att hållbarhetsrapporten och dess omfattning inte bara redovisas för att gynna företaget, utan måste vara trovärdig för att företagets intressenter ska kunna lita på informationen.

Tidigare var det endast statliga företag i Sverige som hade ett krav att hållbarhetsredovisa (Borglund, Frostenson & Windell, 2010) men som nämnt tidigare infördes år 2016 en lagstiftning för vilka företag som måste hållbarhetsredovisa från och med räkenskapsåret 2017 (SFS 2016:947). Företag som tidigare inte alls haft någon hållbarhetsredovisning eller en begränsad samt bristfällig blir nu tvungna, om de uppfyller kriterierna, att redovisa hållbarhetsinformation enligt den nya lagstiftningen. Dock har denna lag en mjuk karaktär och frågan blir således hur tvingande företagen anser att lagen är? Följer eller förklarar dem? Och väl så, hur ser hållbarhetsredovisningens omfattning ut? Dessutom kan det finnas en risk att omfattningen kommer bli lidande på grund av press och förväntningar från samhället om hur det bör vara. Troligtvis redovisar företag en mängd icke finansiell information som bara är för syns skull och kvaliteten blir därmed missvisande. Därtill uppstår funderingen om hur väl kommer företagens hållbarhetsredovisningar specifikt hänföras till just det företaget och inte endast som generell information som kan appliceras på vilket företag som helst, om de endast redovisar för att erhålla acceptans från samhället och inte för substans? Vidare kan denna press och förväntan komma från olika grupper i samhället, bland annat från mekanismer inom bolagsstyrning. På grund av att lagstiftningen är relativt ny finns det begränsat med studier som undersöker företag efter år 2016 och den nya lagstiftningens införande. Dessutom saknas studier för bolagsstyrningsmekanismers påverkan på

hållbarhetsredovisningens omfattning efter den nya lagens införande och det blir därmed relevant att studera kopplingen mellan hållbarhetsredovisning och bolagsstyrning. Denna studie fokuserar därför bland annat på att undersöka hur företag väljer att följa lagen fullt ut, eller om inte, att förklara de avvikelser som utesluts för dess redovisade information i enlighet med den nya lagstiftningen i svenska företag. Vidare försöker studien förklara om bolagsstyrningsmekanismer, såsom styrelsens storlek och självständighet, verkställande direktörens kön, ålder och ägande samt utländskt ägande och ägarspridning, har någon påverkan på hållbarhetsredovisningens omfattning och om denna hållbarhetsinformation är specifikt eller generellt redovisad hos företagen. Studien fokuserar således både på informationens innehåll och mängd samt bolagsstyrningsmekanismers påverkan på dessa.

1.3 Syfte

Syftet med studien är att förklara huruvida bolagsstyrningsmekanismer påverkar omfattningen av företags hållbarhetsredovisning.

1.4 Disposition

1. Inledning

En bakgrund av ämnet presenteras, den följs av en genomgång av uppsatsens problemställning och vilket syfte den har.

2. Vetenskaplig metod

Här beskriver studien vilken vetenskaplig ansats som används för uppsatsen samt vilket teoretiskt fokus som applicerats.

3. Institutionalialia

Här presenteras de lagar och standarder som är relevanta att nämnas för uppsatsen.

4. Teori

I detta kapitel behandlas de teorier som är relevanta för uppsatsen kopplat till behandlande beroende- och oberoende variabler, vilka kommer mynna ut i hypotesformuleringar.

5. Empirisk metod

I det femte kapitlet beskrivs uppsatsens tillvägagångssätt, bland annat vad som har gjorts, hur och varför. En genomgång av uppsatsens variabler ges samt vilka analysmetoder som används i uppsatsen och dessutom framför studien metodkritik löpande i avsnittet.

6. Analys

I analysdelen sammanförs den teoretiska delen med empirin när vi analyserar de resultat som framkommit i undersökningen.

7. Slutsats

I slutsatsen besvaras uppsatsens problemformulering. Här anges även vad uppsatsen haft för bidrag och förslag till fortsatt forskning ges.

2. Vetenskaplig metod

2.1 Forskningsansats

Syftet med studien är att förklara huruvida bolagsstyrningsmekanismer påverkar omfattningen av företags hållbarhetsredovisning. Begreppet omfattning har många synonymer såsom; omfång, utsträckning, storlek, vidd, förekomst, längd och bredd (Woxikon, 2019). I den här studien definieras omfattning som innehåll och mängd, där innehåll innebär följer (och är specifika) eller förklarar hållbarhetsupplysningar inom utvalda områden och mängd innebär andelen hållbarhetsredovisning i rapporterna. Studiens syfte kan ge både kunskap om huruvida företag väljer att följa (och redovisa specifik information) eller förklara om så inte, samt ge kunskap om olika bolagsstyrningsmekanismer påverkan. Eftersom det finns relativt mycket av tidigare forskning och befintliga teorier inom det studerade området, har studien en deduktiv ansats. En deduktiv ansats utgår ifrån befintlig teori och syftar till att bevisa eller förklara ett fenomen, ofta utifrån prövade hypoteser (Bryman & Bell, 2017). Risken med en deduktiv ansats är att denna inte skapar någon grundläggande förståelse om fenomen och samband (Saunders, Lewis & Thornhill, 2016). Syftet med denna studie är dock inte att skapa någon grundläggande förståelse, utan istället finna förklaringar till hållbarhetsredovisningens omfattning och det med hjälp av tidigare teorier. I studien används en kvantitativ metod, vilken vanligtvis är ansluten till den deduktiva ansatsen (Bryman & Bell, 2013).

2.2 Teoretiska utgångspunkter

I denna uppsats kommer ett teoretisk fokus att tillämpas vilket innebär att befintlig teori används för att kunna skapa hypoteser som sedan testas (Bryman & Bell, 2013). Studien kommer utgå från systemorienterade teorier och positiv redovisningsteori (Deegan & Unerman, 2011). Främst kommer studien bygga på systemorienterade teorierna intressentteori, legitimitetsteori och institutionell teori. I ett systembaserat perspektiv antas företag påverka samt påverkas i det samhälle där dem är verksamma (Deegan & Unerman, 2011). Med det nya lagkravet för hållbarhetsredovisning kan företag välja att redovisa en viss omfattning som matchar intressenternas förväntningar. På så vis kommer företagen sträva efter att tillfredsställa sina intressenters behov och förmedla legitimitet via sina hållbarhetsredovisningar. Även positiv redovisningsteori kommer tillämpas i studien, vilken är baserad på agentteorin (Deegan & Unerman, 2011). Till skillnad från de systemorienterade teorierna, är synsättet för positiv redovisningsteori istället att människan kommer agera rationellt för att maximera nyttan för sitt egenintresse istället för att fokusera på externa intressenter (Watts & Zimmerman, 1990). Genom kompletterande tillämpning av positiv redovisningsteori vill studien kunna förklara att företag troligtvis inte alltid kommer reagera endast på omgivningens press och förväntningar, utan att företagen faktiskt kan ta beslut angående hållbarhetsredovisningens omfattning även för att maximera sin egen nytta och sina möjligheter till fortsatt fortlevnad.

Ovan nämnda teorier har använts i många studier gällande hållbarhetsredovisning och dess utformning under de senaste åren (Deegan & Unerman, 2011). Genom att tillämpa dessa teorier och också koppla

dem till bolagsstyrningsmekanismer och lagen för hållbarhetsredovisning, avser studien att förklara huruvida bolagsstyrningsmekanismer påverkar omfattningen av företags hållbarhetsredovisning. Medan det finns relativt många studier som behandlar hållbarhetsredovisning respektive bolagsstyrning, finns det endast ett fåtal studier som upprättar en länk mellan dessa två (Khan, Muttakin & Siddiqui, 2013). På senare tid har till exempel forskning belyst att förekomsten av vissa bolagsstyrningsmekanismer kan komma att ge effekt på utvidgningen av hållbarhetsredovisningar (Michelon & Parbonetti, 2012). Val av hållbarhetsinformation påverkas av personer som är involverade i ett företags beslutsfattande och det är deras olika värderingar och motiv som formar företagets redovisade information, därför motiveras valet att undersöka om den verkställande direktörens kön, ålder samt ägande påverkar hållbarhetsredovisningen. Det har visat sig i studier att bolagsstyrningsmekanismer, speciellt styrelsesammansättning och ägarstruktur, kan vara viktiga och bestämmande mekanismer för hållbarhetsredovisning (Gibbins, Richardson & Waterhouse, 1990; Haniffa & Cooke, 2005). Därför avser studien även att undersöka företagets styrelsestruktur och ägarstruktur för att definiera bolagsstyrning i studien.

3. Institutionalialia

3.1 Lagstadgad hållbarhetsredovisning

Den 1 december 2016 trädde en lagstadgad hållbarhetsrapportering i kraft för företag som uppfyller särskilda kriterier och lagen tillämpas från och med räkenskapsåret 2017 (SFS 2016:947). EU-direktivets implementering innehåller främst två komponenter – krav på redovisning av icke-finansiell information och redogörelse av företagets mångfaldspolicy (Arvidsson, 2017). Hållbarhetslagen berör stora företag, vilket indirekt även inkluderar företag av allmänt intresse. Med stora företag avses företag som uppfyller minst två av följande villkor:

- Medelantalet anställda i företaget uppgår till mer än 250 under vart och ett av de två senaste räkenskapsåren.
- Balansomslutningen uppgår till mer än 175 MSEK för vart och ett av de två senaste räkenskapsåren.
- Nettoomsättningen uppgår till mer än 350 MSEK för vart och ett av de två senaste räkenskapsåren (SFS 2016:947).

Företag som uppfyller kriterierna ovan måste nu enligt lagen och EU-direktivet kring hållbarhetsredovisning redovisa hållbarhetsinformation relaterat till vissa områden där angivna upplysningar rörande miljö, sociala förhållanden, personal, mänskliga rättigheter och antikorrupktion måste finnas med. Förutom att endast redovisa de angivna upplysningarna krävs att informationen ska ge användaren en förståelse för företagets utveckling, ställning och resultat samt konsekvenserna av verksamheten till ovannämnda områden. Vidare anger även lagen bestämmelser om vad hållbarhetsrapporten ytterligare ska innehålla, vilket är; företagets affärsmodell, policys och resultat av denna, väsentliga risker och hur de hanteras samt centrala resultatindikatorer. Dock kommer den här studien inte fokusera på de sistnämnda bestämmelserna i lagen, utan den här studien fokuserar endast på de angivna upplysningarna som föreligger för de specifika områdena.

Hållbarhetsrapporteringen följer principen ”följa eller förklara” och innebär att företag som omfattas av lagen ska antingen följa och redovisa eller förklara varför de anser att redovisningen inte är relevant (Arvidsson, 2017). Företag väljer att redovisa upplysningar om dess hållbarhetsarbete antingen integrerad i årsredovisningen eller som en separat rapport (SFS 2016:947).

3.2 Global Reporting Initiative

Global Reporting Initiative (GRI) är en standard som är den mest accepterade och använda riktlinje för hållbarhetsredovisning (GRI, 2018b). Det är den ideella föreningen Global Sustainability Standards Boards (GSSB), vilka verkar i allmänhetens intresse, som har arbetat fram standarderna genom en process där de har involverat intressenter från alla delar av samhället (Lennartsson, 2016). Denna standard syftar till att utveckla ett globalt språk för att rapportera icke-finansiell information (Lennartsson, 2016). GRI består av både universella standarder såsom allmänna beskrivningar,

hanteringsmetoder och grundläggande riktlinjer men även av ämnesspecifika standarder för ekonomiska, miljömässiga och sociala sammanhang (GRI, 2018c). Genom att basera sin hållbarhetsredovisning på GRI standarder, kan det ge information om företags bidrag till hållbar utveckling, såväl positiva som negativa bidrag (GRI, 2018c).

GRI har sedan länge varit ett vedertaget ramverk för hållbarhetsredovisning inom näringsliv, offentlig och ideell sektor (Lennartsson, 2016) såväl som Blasco och King (2017) uttrycker att GRI förblir det populäraste hjälpverktyget för hållbarhetsredovisning. Habek och Wolnaik (2016) undersökte CSR-rapporter i utvalda EU-medlemsstater och fann att nästan hälften av 507 hållbarhetsrapporter har upprättat sin hållbarhetsredovisning i enlighet med GRI-riktlinjerna. Dock syns en skillnad mellan länderna då 91% av Sveriges rapporter var upprättande enligt GRI, medan det endast var 34% av Storbritanniens rapporter som applicerat GRI standarderna. GRI har alltså visat sig vara de riktlinjer som företag ofta hänvisar till, men trots detta har undersökningar funnit att företaget inte alltid följer dessa fullt ut (Freundlieb & Teuteberg, 2013).

4. Teori

4.1. Systemorienterade teorier

Studien kommer att behandla tre systemorienterade teorier; intressent-, legitimitet- och institutionell teori och dessa överlappar ofta varandra (Gray, Kouhy & Lavers, 1995; O'Donovan, 2002). Teorierna indikerar att företag är en del av ett bredare socialt system där de kan påverka samt påverkas av andra grupper i samhället (Deegan, 2002). Intressentteorin fokuserar på integrationen med särskilda intressenter medan legitimitetsteorin fokuserar på integrationen med samhället som helhet (Deegan & Unerman, 2011). Dessa två förklarar varför företagsledningen väljer att använda särskilda strategier, medan den institutionella teorin antar ett bredare perspektiv och förklarar varför företag väljer att ta en viss företagsform eller tillämpa en viss redovisningspraxis (Deegan & Unerman, 2011). Det finns många likheter mellan teorierna och det vore egentligen inte helt korrekt att hantera dem åtskilda (Deegan & Unerman, 2011). Dock hanterar den här studien dessa separat för att få en tydligare struktur och en bra överblick.

4.1.1 Intressentteori

Intressentteorin innebär att företag har olika intressenter i sin omgivning. Ett företags intressenter är de som har ett intresse i företagets verksamhet (Freeman, 2010). Freeman (2010) menar vidare att det finns en utbytesrelation samt ett ömsesidigt beroendeförhållande mellan ett företag och dess intressenter. Enligt Deegan och Unerman (2011) finns det två varianter av intressentteorin. Den normativa intressentteorin innebär att företag ska behandla alla sina intressenter lika på grund av etiska aspekter och inte på grund av pressen från dem. Motsats till den normativa varianten finns även en instrumentell variant, där företag behandlar sina intressenter beroende på hur kraftfulla de är mot dem samt vilken press de sätter på företaget. Det är den instrumentella intressentteorin som är vanligast i studier som behandlar frågor om hållbarhetsredovisning (Mahadeoa, Oogarah-Hanumana & Soobaroyenb, 2011). Enligt Gray, Kouhy och Lavers (1995) har intressenter olika starkt inflytande på företag och därför finns det varierande påverkan från intressenterna mot företagen. Enligt den instrumentella intressentteorin anpassar sig därmed företag olika till de olika intressenterna och det blir således viktigt för företaget att tydligt definiera sina intressenter för att underlätta relationen sinsemellan (Freeman, 2010). Enligt Clarkson (1995) kan intressenterna delas upp i primära samt sekundära intressenter. De primära intressenterna anses viktigast att tillfredsställa genom anpassning till deras krav, eftersom de är mer betydelsefulla för företagen (Gray, Kouhy & Lavers, 1995; Clarkson, 1995). Av den orsaken att företagsledningen verkar för att maximera vinsten i verksamheten (Mitchell, Agle & Wood, 1997) bör därmed en tydlig definition utformas för att underlätta företagets prioriteringar av intressenter (Freeman, 2010).

Flera tidigare studier har använt sig ut av intressentteorin för att förklara förändringen av hållbarhetsredovisning (Van Der Laan Smith, Adhikari & Tondkar, 2005; Money & Schepers, 2007; Mahadeoa, Oogarah-Hanumana & Soobaroyenb, 2011; Freundlieb & Teuteberg, 2013; Bonsón &

Bednárová, 2015; Muhammad, Chunmei, Nguyen, Tehmina & Muhammad, 2018). Enligt Van Der Laan Smith, Adhikari och Tondkar (2005) är det viktigt för företagens överlevnad att det finns en bra och tydlig kommunikation mellan företaget och dess intressenter. Gray, Kouhy och Lavers (1995) menar att hållbarhetsredovisningen ses som ett sätt att informera och underhålla relationen med sina intressenter för att framstå mer legitima mot dem. Om företag upprättar hållbarhetsredovisningen efter vad deras intressenter efterfrågar leder det till en bättre relation mellan dem samt högre trovärdighet (Westermarck, 2013). Hållbarhetsinformationen som redovisas till externa och interna intressenter bidrar även till att en balans för företagens sociala, miljömässiga och ekonomiska mål (Freundlieb & Teuteberg, 2013).

Fernandez-Feijoo, Romero och Ruiz (2014) beskriver att hållbarhetsredovisningen fungerar som ett verktyg för att vara transparent mot sina respektive intressenter för att kunna tillgodose deras behov. Den senaste tiden har det skett en ökning av intressentgrupper som pressar företagen på annan typ av information än endast finansiell sådan (Bonsón & Bednárová, 2015). Diverse intressenter pressar företaget olika mycket (Gray, Kouhy & Layers, 1995). I och med detta, antas hållbarhetsredovisningen omfattning påverkas beroende på intressenternas varierande press och ställda krav.

4.1.2 Legitimitetsteori

För att förklara hur företag väljer att agera vid hållbarhetsredovisning, är legitimitetsteorin den teori som har använts i störst utsträckning (Guthrie & Parker, 1989; Gray, Kouhy & Lavers, 1995; Brown & Deegan, 1998; Adam, Hill & Roberts, 1998; Hooghiemstra, 2000; Broberg, Tagesson & Collin, 2010; Tagesson et.al., 2009). Legitimitetsteorin hävdar att företag ständigt strävar för att efterleva ett acceptabelt beteende i det större sociala system som de ingår i och detta görs genom att företagen försöker skapa kongruens mellan sociala värden som associeras med företaget, dess aktiviteter, gränser samt normer (Dowling & Pfeffer, 1975). När företagen väljer att verka inom ramarna för vad samhället förväntar sig av dem anses de agera legitimt (Deegan & Unerman, 2011). Vad som anses legitimt hos ett visst företag behöver inte nödvändigtvis anses legitimt hos ett annat. Skulle inte företagen ta hänsyn till samhällets förväntningar riskerar de att förlora möjligheten att fortsätta sin verksamhet (Brown & Deegan, 1998). Vidare menar även Deegan och Unerman (2011) att företag kommer bedriva valda strategier för att säkerställa sin fortsatta överlevnad, då legitimitet anses vara en resurs som företagen är beroende av för att överleva (Dowling & Pfeffer, 1975; O'Donovan, 2002). Likt många andra resurser, anses även legitimitet vara möjlig att påverka genom diverse informationsrelaterade strategier (Woodward, Edwards & Birkin, 1996).

Legitimitetsteorin bygger på att det finns ett socialt kontrakt mellan ett företag och samhället (Dowling & Pfeffer, 1975; Guthrie & Parker, 1989; Brown & Deegan, 1998; Hooghiemstra, 2000). Konceptet appliceras för att möjliggöra både implicita och explicita förväntningar från samhället och företag försöker tjäna deras intressen genom att balansera olika överväganden (Deegan & Unerman, 2011). Gray, Owen och Adams (1996) beskriver implicita termer som icke lagstadgade sociala förväntningar, medan de lagstadgade sociala förväntningar hänförs till vara de explicita termerna i kontraktet. Om företag inte

lever upp till det sociala kontraktet på grund av en bristfällig anpassning av samhällets förväntningar, uppstår ett legitimitetsgap (O'Donovan, 2002). Legitimitetsgapet kommer att fluktuera utan förändring från företagets sida och en brist på överensstämmelse mellan hur samhället anser att företagen ska agera och hur de uppfattas ha agerat kan uppenbara sig (Lindblom, 1993). För att generera legitimitet krävs det olika handlingar i olika situationer och detta beror på att begreppet legitimitet är dynamiskt (O'Donovan, 2002). Då samhällets förväntningar förändras över tid, är det därmed nödvändigt för företagen att agera responsivt till nuvarande- och framtida förväntningar (Deegan & Unerman, 2011). Samhällets gränser och normer är alltså inte fasta utan de förändras, vilket gör att företagen måste vara lyhörda.

Företag kan agera med legitimitetsstrategier för att antingen vinna, upprätthålla eller reparera legitimitet (O'Donovan, 2002). Det förekommer dock bristande vägledning av effektiva legitimitetsstrategier (Deegan & Unerman, 2011) men det generella är att det anses vara lättare att upprätthålla legitimitet än att vinna eller reparera legitimitet (O'Donovan, 2002). Ett företag lyckas upprätthålla sin legitimitet om de lever upp till förändringar i samhällets värderingar och behovet av att vinna legitimitet uppstår när ett företag antrår en ny marknad utan eget rykte (O'Donovan, 2002). Behovet av att reparera en legitimitet uppstår ofta när företagets legitimitet har äventyrats, annars skiljer sig inte reparation särskilt mycket från att upprätthålla legitimitet (O'Donovan, 2002). O'Donovan (2002) beskriver vidare att samtliga legitimitetsstrategier bygger på en gemensam nämnare, nämligen att alla strategier förser företag att upprätta ytterligare information om sin verksamhet.

Förr sågs företagets vinst som en allomfattande åtgärd av legitimitet (Ramanathan, 1976) men under de senaste årtionden har samhällets förväntningar genomgått betydande förändringar (Deegan & Unerman, 2011). Det har bland annat skett en ökning av hållbarhetsredovisning på grund av de större krav på icke finansiell information som samhället önskar (Mahadeoa, Oogarah-Hanumana & Soobaroyenb, 2011). Studier har dock visat att hållbarhetsredovisningens omfattning skiljer sig mellan företag. Större företag och företag i särskilda branscher som har stor press på sig är mer benägna att hållbarhetsredovisa eftersom dessa får mer uppmärksamhet och detta ger dem då incitament att rapportera mer hållbarhetsredovisning, dels för att uppfattas legitima mot sin omgivning men även för sitt rykte (Deegan & Gordon, 1996; Adams, Hill & Roberts, 1998; Borglund, De Geer & Hallvarsson, 2009; Tagesson et.al, 2009; Miras-Rodríguez, Martínez-Martínez & Escobar-Pérez, 2018). Företag förväntas, från samhället, att arbeta för att bidra till en hållbar utveckling (Jensen & Sandström, 2011) och beroende på hur företag möter dessa förväntningar skapas deras rykte (Deegan & Unerman, 2011). Att bygga och bibehålla ett företags rykte kan också uttryckas som att vinna eller upprätthålla legitimitet, vilket då indirekt gör att valda strategier för legitimitet kan påverka ett företags rykte (Deegan & Unerman, 2011). Begreppet legitimitet skulle också kunna kopplas till den nya lagen för hållbarhetsredovisning. Det är viktigt för företagen att följa och anpassa sig efter samhällets dynamiska förväntningar för att bibehålla sitt rykte och legitimitet, annars finns det risk att ett legitimitetsgap uppstår (Brown & Deegan, 1998; O'Donovan, 2002). Enligt Dowling och Pfeffer (1975) återspeglas det en obalans mellan lag och sociala normer i det sociala kontraktet. Väljer företag att inte följa lagen fullt ut är det således viktigt att företagen istället

förklarar samt argumenterar varför de valt att inte följa lagen och samhällets förväntningar. Det blir därmed väldigt viktigt med kommunikationen för att företagen ska bibehålla sin acceptans och legitimitet.

4.1.3 Institutionell teori

Institutionell teori sägs fungera som en kompletterande teori till både legitimitet- och intressentteori där teorin är särskilt relevant vid studier om frivilliga företagsredovisningar (Deegan & Unerman, 2011). Institutionell teori antar ett bredare perspektiv och teorin förutsätter att företag kommer att tillämpa metoder och strukturer som anses legitima av andra företag inom sitt organisatoriska område (Carpenter & Feroz, 2001). Vidare menar Carpenter och Feroz (2001) att institutionell teori bygger på ett antagande om att företag påverkas av press från sin omgivning och väljer att tillämpa strukturer samt lämpliga företagsval som anses vara legitima.

Det finns två huvuddimensioner inom institutionell teori; isomorfi samt frikoppling och dessa två anses vara relevanta för att förklara frivillig företagsredovisning (Deegan & Unerman, 2011). Isomorfi är en process som driver en enhet i en population till att efterlikna andra enheter i populationen, som möter samma förhållanden i den verksamma miljön (DiMaggio & Powell, 1983; Carpenter & Feroz, 2001). DiMaggio och Powell (1983) beskriver att det finns tre typer av isomorfi; tvingande, mimetisk och normativ. Tvingande isomorfi är relaterad till den instrumentella varianten av intressentteorin och menar att företag kommer ändra sin institutionella praxis beroende på press från intressenter, mest från de kraftfullaste, som företagen är beroende av (DiMaggio & Powell, 1983). Mimetisk, eller härmande, isomorf innebär att företag försöker efterlikna eller förbättra andra företagsaffärer (DiMaggio & Powell, 1983). Genom att företag väljer att efterlikna vad som de anser är framgångsrika företag minskar deras osäkerhet och konkurrensfördelar för legitimitet skapas. Den sista och tredje isomorfin är den normativa, vilken innebär att företag kommer att tillämpa särskild institutionell praxis på grund av press som uppstått från gruppnormer (DiMaggio & Powell, 1983). Exempelvis vill professionella grupper främja sina normer, kompetenser samt metoder. Ur ett redovisningsperspektiv anses revisorn inneha ett stort inflytande på processen för utformning av hållbarhetsrapporter. Revisorn utfärdar inte hållbarhetsrapporten i sig, men genom deras professionella roll har de möjlighet att påverka utformandet och hållbarhetsrapporten omfattning. Bland annat kan det handla om att revisorn pressar företagen att följa redovisningsstandarder (DiMaggio & Powell, 1983). Den andra huvuddimensionen, frikoppling, innebär att de faktiska metoderna kan frikopplas från de institutionaliserade metoderna (Deegan & Unerman, 2011). Det betyder att chefer kan uppleva att deras företag måste anta vissa institutionella metoder och inrätta formella processer, men i själva verket gör inte företagen detta utan det verkliga förfarandet ser annorlunda ut (Deegan & Unerman, 2011).

Det finns studier som undersökt relationen mellan hållbarhetsredovisning och bolagsstyrning med förklarande institutionell teori (Money & Schepers, 2007; Young & Thyil, 2014; Miras-Miras-Rodríguez, Martínez-Martínez & Escobar-Pérez, 2018). I Young och Thyils (2014) studie kommer de fram till att

hållbarhetsredovisning kan ses både som en strategi och som en reaktion på faktorer. Vidare menar de att företag kommer att reagera, påverkas och agera både på grund av press från sin institutionella miljö, men även för att anses legitima och därav kommer lämpliga organisationsval väljas via bolagsstyrning. Bolagsstyrning kan även tänkas kopplas i sammanhanget till frikoppling, vilket innebär att ledningen hos ett företag kan skapa en viss företagsimage med hjälp av hållbarhetsredovisning men denna image kan i verkligheten se annorlunda ut (Deegan & Unerman, 2011). Det vill säga, företagets ledning- och driftprocesser är inte integrerade med deras faktiska praxis (Meyer & Rowan, 1977). Vidare vid redovisningsforskning där institutionell teori tillämpats, har studier resulterat i att företagsbeslut angående redovisad omfattning tas mer för pro forma än för den faktiska substansen (Deegan & Unerman, 2011). Enligt den normativa isomorfin antar företag den praxis som förväntas från gruppnormer, bland annat att följa redovisningsstandard. Carpenter och Feroz (2001) menar att det finns företag som tillämpar exempelvis god redovisningssed mest för institutionell legitimitet, när det riktiga syftet egentligen är att tillgodose ekonomiska styrningsbeslut som budgeteringsbeslut. Det kan alltså sägas att företag applicerar detta för syns skull och inte för omfattningens skull. Vid Sveriges nya lag gällande hållbarhetsredovisning, som är tvingande för företag som uppfyller särskilda kriterier, pressar lagstiftarna företagen att anpassa sina hållbarhetsredovisningar efter lagens uppsatta områden. Vid den normativa isomorfin kan det finnas en risk att omfattningen kommer bli lidande på grund av denna press om hur det bör vara, exempelvis från normer. Vidare har tidigare studier fastställt att företagsbransch kan påverka hållbarhetsrapporternas omfattning (Borglund, De Geer & Hallvarsson, 2009; Tagesson et.al., 2009). Ett företag som är verksam i en bransch där de har en stor miljöpåverkan eller risk för dåliga arbetsförhållanden är mer benägna att hållbarhetsredovisa (Borglund, De Geer & Hallvarsson, 2009). Skulle ett företag, som är verksam i denna känsliga bransch, inte efterlikna andra företag i branschen antas osäkerheten öka och därmed riskera att skada sin legitimitet.

4.2 Positiv redovisningsteori

Tidigare studier har även använt sig av positiv redovisningsteori för att förklara variationen i frivillig redovisning samt hållbarhetsredovisning (Ismail & Chandler, 2005; Broberg, Tagesson & Collin, 2010; Miras-Rodríguez, Martínez-Martínez & Escobar-Pérez, 2018). Medan de systemorienterade teorierna fokuserar på ett förhållande mellan företag och dess intressenter, utgår positiv redovisningsteori mellan ett förhållande med en agent och en principal, där agenten ofta nämns som ledningen i företaget och principalen som dess ägare. Vidare innebär även positiv redovisningsteori att människan kommer agera rationellt för att maximera nyttan för sitt egenintresse istället för att fokusera på externa intressen (Watts & Zimmerman, 1990). Positiv redovisningsteori baseras på agentteorin (Deegan & Unerman, 2011). Enligt Jensen och Meckling (1976) innebär agentteorin att det finns ett kontrakt mellan en principal och en agent, där agenten har fått i uppdrag att utföra handlingar åt principalen. Teorin innebär även att principalen inte kan lita på agenten fullt ut då denna antar att agenten endast agerar för sitt eget bästa och inte bryr sig lika mycket om principalens nytta (Deegan & Unerman, 2011). När agenten endast agerar utifrån sitt eget bästa kan det leda till att informationsasymmetri uppstår mellan de båda parterna, vilket innebär att agenten inte ger principalen all information utan gynnar istället sin egen självnytta (Jensen

& Meckling, 1976). Enligt Deegan och Unerman (2011) leder informationsasymmetri mellan parterna till att osäkerhet uppstår hos principalen, vilket i sin tur leder till en högre agentkostnad.

Positiv redovisningsteori antar, likt agentteorin, att individer vill maximera sin egennyttan och att dessa eftersträvar att vara innovativa för att kunna agera för att gynna just sin egennyttan (Watts & Zimmerman, 1978). Enligt teorin finns det en opportunist som innebär att ledningen alltid försöker redovisa för att gynna sitt eget bästa (Deegan & Unerman, 2011). Enligt Broberg, Tagesson och Collin (2010) redovisar företag mer frivillig information vid bättre tider än när företaget befinner sig i sämre tider. Vid bättre tider har företag mer positiv information att redovisa än vid sämre tider, vilket stärker teorin om att agenten agerar efter självintresse och redovisar främst för sin egen vinning. Vid hållbarhetsredovisning kan det innebära att företag är mer benägna att redovisa de delarna i hållbarhetsredovisningen som företaget presterar bra och vill visa det för sina intressenter. Tvärtom är då företag mindre benägna att redovisa något i sin hållbarhetsredovisning som de levererar mindre bra jämfört med andra. På grund av detta beteende kan alltså hållbarhetsrapporternas omfattning påverkas, dock idag inom den nya lagens ramar.

4.3 Bolagsstyrning

Bolagsstyrning har många definitioner (Petrovic-Lazarevic, 2008) men skulle kunna beskrivas som en uppsättning av relationer, bland annat mellan företagets styrelse, ledning, aktieägare samt andra intressenter (Applied Corporate Governance, u.å.). Vidare kan begreppet tolkas och sammanfattas som att bolagsstyrning är en process där lämplig företagsstruktur väljs för att vidare kunna styra samt kontrollera företagets möjlighet till att uppnå långsiktiga mål för aktieägare, dock även med hänsyn till andra externa intressen (Myers, 2003; Abor & Biekpe, 2007). Bolagsstyrning kan vara kostsamt och nyttan med att implementera en viss bolagsstyrning överstiger inte alltid den kostnaden (Pederson, 2007).

Enligt institutionell teori har ibland bolagsstyrningsmekanismer antagits mest för att vinna legitimitet (Hamilton & Biggart, 1988) och Khan, Muttakin och Siddiqui (2013) hänvisar även till legitimitetsteorin och påstår att bolagsstyrning, i synnerhet den interna styrningsstrukturen, har en viktig roll för att minska legitimitetsgapet genom ett utökande av hållbarhetsinformation. Oavsett teoretiska (intressent-, legitimitet-, institutionell eller positiv redovisningsteori) orsaker har de flesta studier visat på att bolagsstyrningsmekanismer påverkar, antingen positivt eller negativt, omfattningen av hållbarhetsredovisning på något vis. Dessutom har studier funnit att reglerade företag tenderar att hållbarhetsredovisa mer på grund av att de vill visa sitt sociala ansvar (Miraz-Rodríguez, Martínez-Martínez & Escobar-Pérez, 2018).

Bolagsstyrning är en bred definition och det finns ett flertal mekanismer som är förknippade med begreppet och som har undersökts i olika kontexter. I denna studie kommer bolagsstyrningsmekanismer för styrelsestruktur, verkställande direktör och ägarstruktur att behandlas under tre indelade avsnitt.

Styrelsens självständighet och storlek tas upp under styrelsestruktur, under verkställande direktör avsnittet kommer dennes kön, ålder samt ägande i företaget tas upp och under ägarstruktur kommer utländskt ägande, utländska noteringar och ägarspridning att behandlas.

4.3.1 Styrelsens struktur

Flera studier inom redovisning undersöker hur styrelsens val och beslut påverkar företags hållbarhetsredovisning. Miras-Rodríguez, Martínez-Martínez och Escobar-Pérez (2018) undersöker styrelsens strukturella påverkan på hållbarhetsredovisningen. Deras metod innebär att de studerar hur självständig styrelsen är och hur många som sitter i företagets styrelse, vilka behandlas under den så kallade "bolagsstyrning gruppnivå". Enligt tidigare studier finns det ett högre krav på mer frivillig redovisning för de företag som har en mer självständig styrelse (Donnelly & Mulcahy, 2008; Jain & Jamali, 2016; Mahmood, Kouser, Ali, Ahmad & Salman, 2018; Miras-Rodríguez, Martínez-Martínez & Escobar-Pérez, 2018). En självständig styrelse innebär att personerna i styrelsen inte har en plats i företagets ledningsgrupp (Donnelly & Mulcahy, 2008) eller att de inte har en familje- samt affärsrelation med någon i företagets ledningsgrupp (Mahmood et.al., 2018). Enligt positiv redovisningsteori har en mer självständig styrelse mer incitament att övervaka ledningsgruppen eftersom de då saknar direkt insyn i företagets ledning och vilka redovisningsval som ledningen beslutar samt genomför (Donnelly & Mulcahy, 2008). Studier har även sett ett positivt samband mellan styrelsens storlek och hållbarhetsredovisningens utformande (Jain & Jamali, 2016; Mahmood et.al., 2018; Miras-Rodríguez, Martínez-Martínez & Escobar-Pérez, 2018). Mahmood et.al. (2018) menar att storleken på styrelsen är viktig och att det optimala antalet kan variera beroende på vilken typ av bransch som företaget är verksam i och hur komplext företaget är. En större styrelse redovisar ofta bättre, då de har flera olika resurser till en lägre kostnad (Liao, Lin & Zhang, 2018). Eftersom en större styrelse har flera olika resurser kan de tillgodose fler intressenters efterfrågan och krav genom att vara mer transparent enligt intressentteorin. Liao, Lin och Zhang (2018) menar vidare att desto större en styrelse är desto högre kvalitet kommer företagets hållbarhetsredovisning vara eftersom de har mer kunskap, erfarenhet samt åsikter från flera olika källor.

H1

1a: Det finns ett positivt samband mellan styrelsens struktur (självständighet respektive storlek) och hållbarhetsredovisningens innehåll

1b: Det finns ett positivt samband mellan styrelsens struktur (självständighet respektive storlek) och mängden hållbarhetsredovisning

4.3.2 Verkställande direktör (VD)

Tidigare studier har undersökt huruvida kön på den verkställande direktören skulle påverka utfallet av hållbarhetsredovisningen (Brammer, Millington & Pavelin, 2007; Glass, Cook & Ingersoll, 2015). Enligt

Brammer, Millington och Pavelin (2007) har tidigare studier kommit fram till att en kvinnlig verkställande direktör påverkar hållbarhetsredovisningen positivt. Mahmood et.al. (2018) menar att det finns en social och etisk skillnad mellan kvinnliga och manliga ledare. Kvinnor är mer drivna av att tillgodose välgörenhet till samhället och mindre ekonomiskt orienterade än en manlig ledare (Ibrahim & Angelidis, 1994). På grund av att kvinnor är mer drivna av att tillgodose välgörenhet än män kan det innebära att ett företag som har en kvinnlig ledare påverkas positivt vid framtagningen av hållbarhetsredovisning (Mahmood et.al., 2018), eftersom de enligt legitimitetsteorin är mer benägna att vara mer legitima mot sin omgivning. Könsskillnader på utfallet av hållbarhetsredovisningen kan även förklaras av intressentteorin. Glass, Cook och Ingersoll (2015) menar att en kvinnlig ledare är mer fokuserad på relationen med företagets intressenter och att framstå legitima mot dem. Ett kvinnligt ledarskap innebär också ett större fokus på en mer långsiktig relation vilket även innebär ett mer fokus på vilka intressenter företaget har och vilka som är viktiga för dem. Mahmood et.al. (2018) menar vidare att kvinnliga ledare är mindre benägna att styras av sitt egenintresse, vilket alltså innebär att de är mer benägna att tillgodose intressenters förväntningar och anses legitima mot dem istället för att maximera sin egennytt. Åldern på den verkställande direktören kan också påverka hur hållbarhetsinformationen redovisas. Enligt legitimitetsteorin är en äldre person som är anställd som verkställande direktör mer benägen att vara legitim mot sin omgivning istället för att maximera sin egennytt (Jain & Jamali, 2016). Det är således viktigare för en äldre person att anses vara legitim eftersom de oftast inte har samma press på sig att göra karriär som en ung verkställande direktör har, då de har flera år kvar i arbetslivet.

H2

2a: Det finns ett positivt samband mellan en kvinnlig VD och hållbarhetsredovisningens innehåll

2b: Det finns ett positivt samband mellan en kvinnlig VD och mängden hållbarhetsredovisning

H3

3a: Det finns ett positivt samband mellan en VD:s ålder och hållbarhetsredovisningens innehåll

3b: Det finns ett positivt samband mellan en VD:s ålder och mängden hållbarhetsredovisning

Inom redovisningsstudier har det under en lång tid varit intressant att undersöka effekten på frivillig informationsredovisning för ägarandelen hos en person som besitter en ledande position i företaget (Khan, Muttakin & Siddiqui, 2013). Majoriteten av tidigare studier har funnit ett negativt samband med ledningens ägande i förhållandet till frivilliga upplysningar (Eng & Mak, 2003; Chau & Gray, 2010) och omfattningen av hållbarhetsredovisning (Ghazali, 2007). Ghazali (2007) förklarar att vid en högre andel ägande av ledningen blir styrelsen troligtvis mindre oroliga för företagets offentliga ansvarsskyldighet vilket då resulterar i lägre redovisning av hållbarhetsinformation. Dessutom menar Khan, Muttakin och Siddiqui (2013) att företag med ägande i ledningen får mindre problem gällande offentligt ansvar eftersom utomstående intressen ofta är relativt små och därav har företaget inte lika mycket sociala

aktiviteter. Kostnaden kommer alltså överstiga nyttan när intressenterna inte förväntar sig lika mycket hållbarhetsinformation. Dock kan det finnas situationer där kostnaden faktiskt inte överstiger nyttan. Det är fall där identifierbara viktiga intressenter, såsom internationella köpare, sätter press på företagen (Islam & Deegan, 2008). Det innebär att industrier som bedriver export kan ha incitament att förse med mer hållbarhetsinformation för att lugna eventuell oro hos internationella köpare.

H4

4a: Det finns ett samband mellan ledningens ägande och hållbarhetsredovisningens innehåll

4b: Det finns ett samband mellan ledningens ägande och mängden hållbarhetsredovisning

4.3.3 Ägarstruktur

Ägarstrukturen och dess ägarspridning kan se olika ut för olika företag beroende på hur de är uppbyggda och grundade. Det finns flera varianter av hur ett företags ägande kan se ut, där ägandet i form av statligt, privat, familj, utländskt eller ledande (VD) är vanligt förekommande (Khan, Muttakin & Siddiqui, 2013; Miraz-Rodríguez, Martínez-Martínez & Escobar-Pérez, 2018). Ägarspridningen kan även den variera mellan olika företag, där vissa företag är uppbyggda med ett spritt ägande och andra har ett mer koncentrerat ägande. Ägarstruktur har varit den mest återkommande och betydande bolagsstyrningsmekanismen vid undersökningar för hållbarhetsredovisning på företagsnivå (Khan, Muttakin & Siddiqui, 2013; Haji, 2013; Esa & Zahari, 2016).

Enligt tidigare studier ger företag med utländskt ägande en positiv effekt på hållbarhetsredovisning (Schipper, 1981; Haniffa & Cooke, 2005). När det föreligger geografiska separationer mellan ledning och ägare finns det mer incitament till att hållbarhetsredovisa (Khan, Muttakin & Siddiqui, 2013) och det beror sannolikt på att utländska investerare har varierande värderingar och kunskaper tack vare deras marknadsexponering. Därav kommer företag med utländskt ägande förväntas redovisa mer hållbarhetsinformation för att hjälpa till vid beslutsfattande. Dessutom fann Haniffa och Cooke (2005) att många företag använder hållbarhetsredovisning som en proaktiv legitimitetsstrategi för att erhålla fortsatt kapitalinflöde och för att leva upp till intressenternas förväntningar, vilket stärker antagandet i legitimitetsteorin där det motiveras att upprättandet av ytterligare information kan fungera som ett strategiverktyg. Detsamma gäller för notering utomlands, företag som är noterade på mer än en börs kommer väntas redovisa mer hållbarhetsredovisning. Det stärks av Cooke (1989) som funnit resultat där svenska företag som är noterade på fler börser än Nasdaq Stockholm uppger mer frivillig information.

H5

5a: Det finns ett positivt samband mellan utländskt ägande och hållbarhetsredovisningens innehåll

5b: Det finns ett positivt samband mellan utländskt ägande och mängden hållbarhetsredovisning

Ägarspridning i ett företag har att göra med huruvida aktierna är fördelade mellan ägarna, antingen är

ägandet koncentrerat med ett fåtal större ägare eller spritt ägande där det är distribuerat på fler mindre ägare (Cormier, Magnan & Van Velthoven, 2005). Tidigare studier har bland annat grundat sin argumentation i positiv redovisningsteori för att kunna förklara hur antalet aktieägare kan påverka hållbarhetsredovisningen. Exempelvis har det opportunistiska styrningsbeteendet och intressekonflikter mellan agent och principal förknippas med ett spritt ägande (Fama & Jensen, 1983; Reverte, 2009). Vid ett spritt ägande ökar efterfrågan av frivillig information och det beror på att mindre aktieägare har en begränsad möjlighet att kontrollera företagets ledning (Cormier, Magnan & Van Velthoven, 2005). Den begränsade möjligheten gör att den behöver ersättas av något, vilket i detta fall blir att erhålla ytterligare information i rapporterna som redovisas för att bland annat erhålla legitimitet. Även här vid ett spritt ägande, antas hållbarhetsredovisning kunna fungera som ett användbart strategiverktyg.

Om företaget istället har ett koncentrerat ägande föreligger generellt mindre incitament för företag att investera i hållbarhetsredovisning i och med att de största aktieägarna kan skaffa företagsinformation via interna kommunikationskanaler (Miraz-Rodríguez, Martínez-Martínez & Escobar-Pérez, 2018). Trots detta har det ändå visat sig att väsentliga aktieägare kan tänka sig att stödja investeringar för hållbarhetsredovisning då de har insett att denna typ av information kan ge långsiktiga effekter på företagets konkurrenskraft och värde (Barnett, 2007). Associerat till företagets rykte, med stöd från både legitimitet- och institutionell teori, förklarar Prado-Lorenzo, Gallego-Alvarez och Garcia-Sanchez (2009) att dominerade aktieägare troligtvis kommer anta beslut som syftar till att förbättra företagets ekonomiska, sociala och miljömässiga prestation dels för företagets långsiktiga överlevnad men även för att upprätthålla sitt eget personliga rykte.

H6

6a: Det finns ett samband mellan ägarspridning och hållbarhetsredovisningens innehåll

6b: Det finns ett samband mellan ägarspridning och mängden hållbarhetsredovisning

5. Empirisk metod

5.1 *Forskningsmetod och forskningsdesign*

Denna studie avser att förklara huruvida bolagsstyrningsmekanismer påverkar ett företags val gällande hållbarhetsredovisningens omfattning och som tidigare nämnts definieras omfattning här som innehåll och mängd. Många av de tidigare forskningsstudier som har undersökt frivillig (hållbarhets)redovisning och bolagsstyrningsmekanismer i olika kontexter har applicerat en kvantitativ forskningsmetod (se exempelvis Adam, Hill & Roberts, 1998; Khan, Muttakin & Siddiqui, 2013; Bonsón & Bednárová, 2015; Habek & Wolnaik, 2016; Miras-Rodríguez, Martínez-Martínez & Escobar-Pérez, 2018). En kvantitativ metod var dessutom lämplig i denna studie eftersom tal, mängd och storlek var i fokus (jmf Reinecker & Jörgensen, 2014). Ett alternativ hade varit att tillämpa en kvalitativ metod där det vanligtvis läggs vikt vid ord och handlar om särskilda kvaliteter samt egenskaper hos det som studeras (Reinecker & Jörgensen, 2014). Den kvalitativa metoden hade därmed eventuellt kunnat bidra med en mer grundläggande förståelse för bolagsstyrningsmekanismernas påverkan på omfattningen för hållbarhetsredovisningen. Dock är urvalet ofta mindre, medan en kvantitativ studie med större urval ger en bättre möjlighet att kunna generalisera studiens resultat till en större population (Bryman & Bell, 2013). Därav motiverades valet för en kvantitativ metod eftersom studien strävar efter generaliserbarhet snarare än en mer grundläggande förståelse.

Vid val av tillämpad forskningsdesign applicerades tvärsnitt. Tvärsnittsstudier lämpar sig för forskning med fokus på bredd och där många antal enheter undersöks (Jacobsen, 2000) och som nämnts tidigare i avsnittet eftersträvade den här studien ett större urval med många undersökta enheter. Vidare gav en tillämpad tvärsnittsdesign en ökad sannolikhet för att kunna identifiera variationer i hållbarhetsredovisningens omfattning då data samlades in från flera fall (Bryman & Bell, 2013). Dock bidrog en tvärsnittsdesign till en lägre validitet genom att det fanns svårigheter att fastställa orsaksinriktning, det vill säga inga kausala samband kan fastställas. En tänkbar alternativ design hade varit att applicera en komparativ eller jämförande design för att studera om det finns skillnader på hållbarhetsredovisningens omfattning före samt efter den nya lagens införande (Bryman & Bell, 2013). Designen har dock valts bort på grund av att denna är alltför tidskrävande och svår för att kunna göra den mätning som skulle behövas för att möjliggöra en jämförande analys. Därav blev en tvärsnittsstudie den bäst passande för denna studie.

5.2 *Datainsamling*

Studiens empiriska data består uteslutande av sekundärdata i form av företagens årsredovisningar, hållbarhetsrapporter och i vissa fåtal fall även företagens hemsidor. En lista på samtliga företag och tillhörande bransch som använts i studien har hämtats från Nasdaq Stockholms hemsida (Nasdaq, u.å). Studiens sekundärdata består alltså av offentlig publicerad information som med lätthet kan återfinnas. Sekundärdata innebär att den information som studien använder är redan samlad och vi tar därmed del av denna (Jacobsen, 2000). Vid sekundäranalys undviks en långdragen process som annars blir när egen

insamling av data sker (Bryman & Bell, 2013). Dock menar Bryman och Bell (2013) även att offentlig statistik innebär en osäkerhet vilket sänker reliabiliteten och validiteten. Vid datainsamling till den här studien har endast rådata använts och egna beräkningar har således gjorts, just för att motverka osäkerheten och för att stärka validitet och reliabilitet. Egna beräkningar av rådata innebär att alla nyckeltal och övriga beräkningar uträknades på exakt samma sätt och det blir därmed konsekvent genom studien. Tillförlitligheten anses stor då data återfanns i företagens årsredovisningar som en oberoende revisor har granskat. Lika gäller för hållbarhetsredovisningen där, i de flesta fall, även den omfattande informationen har granskats av en oberoende revisor.

Eftersom den nya regleringen i årsredovisningslagen infördes för räkenskapsåret år 2017 har studiens empiriska data baserats på företagens årsredovisning och hållbarhetsrapport från år 2017. För de företag som tillämpar brutet räkenskapsår har publicerad information för år 2017/2018 använts. Alternativt skulle företagens rapporter från år 2018 användas för ett mer aktuellt empiriskt underlag, men eftersom räkenskapsårets års- och hållbarhetsrapport för år 2018 inte publicerats för samtliga företag vid studiens datainsamling används år 2017. I de fall där företagen endast publicerat sina räkenskaper i andra valutor än svenska kronor användes en genomsnittlig valutakurs från Sveriges riksbanks hemsida (Sveriges Riksbank, u.å).

Tabell 1. Valutakurser

Valuta	Genomsnittskurs 2017
Euro	9,6325
USD	8,538

Data till studiens två beroende variabler, hållbarhetsredovisningens innehåll samt mängden hållbarhetsredovisning, hämtades från företagens hållbarhetsrapport. Enligt årsredovisningslagen får företagen välja om de vill publicera hållbarhetsrapporten för sig eller integrerad i årsredovisningen (SFS 2016:947), vilket varierade i de olika företagen. En del företag hänvisade till sin hemsida om viss hållbarhetsspecifik information. Denna extra information användes inte i studien, vilket innebär att relevant hållbarhetsinformation kan ha missats. Exempelvis var det några företag som hänvisade till sina uppförandekoder och policys, där information om hållbarhet redovisas mer utförligt än i den enskilda hållbarhetsrapporten. Dock är studiens syfte att undersöka hur företagen redovisar deras respektive hållbarhetsinformation i hållbarhetsrapporten, vilket innebär att ytterligare information inte ska tas med i studien.

5.2.1 Urval och bortfall

Studien syftar att undersöka svenska företag som är noterade på Nasdaq Stockholm. Det totala antalet företag som var noterade i mars 2019 när data till studien samlades in var 356 stycken. Företagen som ingår i studien ska även uppfylla den nya regleringen i årsredovisningens krav på större företag, vilket innebär att de måste publicera en hållbarhetsrapport. Kraven är för vart och ett av de två senaste räkenskapsåren uppfylla minst två av följande krav: en omsättning på mer 350 miljoner kronor, anställda

på mer är 250 personer samt mer än 175 miljoner i balansomslutning (SFS 2016:947). I mars 2019 var det 51 företag noterade på Nasdaq Stockholm som inte uppfyllde kraven och exkluderas därmed från studien. Av dessa återstående 305 företag var det ett företag som registrerades under år 2018 vilket innebär att även denna exkluderas från den här studien eftersom en årsredovisning från år 2017 saknades. Likt Cooke (1989) har studien exkluderat finans-, investment- samt bostadsföretag i undersökningen då branschkategorierna har särskilda regler och finansiella strukturer vilket gör att dessa verksamheter skiljer sig alltför mycket gentemot resterande noterade företag. Antal noterade företag på Nasdaq Stockholm i denna branschkategori var 84 stycken, vilket innebär att den totala populationen för studien blir 220 stycken.

Under studiens datainsamling har dock ett fåtal bortfall av företag skett. Av de 220 företag som undersöktes i studien var det 8 företag som det redovisade ytterst begränsad information om. Samtliga av dessa 8 företag hade inga kompletta årsredovisningar publicerade samt ingen publicerad hållbarhetsrapport. Det innebär att de 8 företagen föll bort från studien på grund av att informationen var ytterst begränsad. Värt att notera är att det fanns företag som inte publicerat fullständig information för samtliga variabler som studien avser att undersöka och det finns således ett partiellt bortfall. Trots detta fanns större delen av informationen som anses vara relevant för studien att hitta i företagets publicerade information, följaktligen motiverades därför dessa att inkluderas i studien och inte hanteras som bortfall.

5.3 Operationalisering

5.3.1 Beroende variabel

Innehåll: följer (och är specifika) eller förklarar

Tidigare studier har använt sig utav en checklista för att mäta kvaliteten på hållbarhetsredovisningen (Tagesson et.al., 2009; Khan, Muttakin & Siddiqui, 2013). Tagesson et.al. (2009) använder sig utav en checklista som är uppdelad i tre olika kategorier: miljö, etiska och HR. I denna studie utgår istället checklistan ifrån den nya lagstiftningen för hållbarhetsredovisning som finns i årsredovisningslagen. Enligt paragraf 12 (SFS 2016:947) i årsredovisningslagen står det: *"Hållbarhetsrapporten ska innehålla de hållbarhetsupplysningar som behövs för förståelsen av företagets utveckling, ställning och resultat och konsekvenserna av verksamheten [...]".* I lagen framgår det även att det ska finnas upplysningar som rör frågor angående miljö, sociala förhållanden, personal, respekt för mänskliga rättigheter och motverkande av korruption, vilket var basen för de specifika områden som användes i denna studies checklista. Enligt Kwart et.al. (2017) finns det många företag som inte anknyter informationen som redovisas i rapporten med företagets affärsverksamhet. Företag redovisar delar av redovisningen endast för syns skull för att erhålla legitimitet hos sina intressenter (Deegan & Unerman, 2011). Det kan då leda till en risk att företags hållbarhetsredovisningar inte specifikt hänförs till just det företaget utan istället som en generellt redovisad information som kan appliceras på vilket företag som helst, om de endast redovisar för legitimitet och inte substans. När den nya lagstiftningen (SFS 2016:947) infördes borde det leda till att företag blir mer måna om att förmedla legitimitet genom att följa lagen. Axén (2018) undersöker hur den interna revisionen presenteras i företagets rapporter och kontrollerar om de är

företagsspecifika eller inte. I den här studien kontrollerades företagens hållbarhetsrapporter likt Axén (2018) genom att avgöra om den kvalitativa informationen var specifik för just det företaget. Den kvalitativa informationen definieras om företagen informerar om särskilda mål eller processer i hållbarhetsredovisningen (Axén, 2018).

Den här studien definieras hållbarhetsredovisningens innehåll utifrån den nya lagen för hållbarhetsredovisning och därmed som följer (och är specifika) eller förklarar. Varje område, som formulerades ut efter upplysningarna som måste lämnas enligt årsredovisningslagen, kodades som en dummyvariabel där (1) innebär att företaget upplyste om företagets utveckling, ställning och resultat samt konsekvenserna av verksamheten i det specifika området, som antingen var miljö, sociala förhållanden, personal, respekt för mänskliga rättigheter eller motverkande av korruption. Dessutom krävdes det även att det specifika området innehöll särskilda mål eller processer för att kodas som (1). Uppfylldes inte ovannämnda krav kodades företaget med (0) på området. Eftersom lagen är en ”mjuk reglering” innebär det att företagen har möjlighet att inte upplysa om samtliga områden, om så är fallet krävs det att företaget anger tydligt varför de inte gör det (SFS 2016:947). Därav avser studien även undersöka de fall där områdena och dess upplysningar inte uppfylldes och om det istället fanns en tydlig förklaring till varför. Även där kodades informationen som en dummyvariabel, där (1) innebär att företaget förklarade och (0) att företaget inte gjorde det. Vårt att notera är att upplysningar om sociala förhållanden, personal och respekt för mänskliga rättigheter ofta går hand i hand, vilket innebär att om företaget uppfyllde kravet inom ett av områdena kan det innebära att lika innehållande text i hållbarhetsredovisningen också uppfyllde kravet för ett annat område. För tydliga exempel på en typisk (1) och (0) för varje område som ska uppfyllas hänvisas vidare till bilaga 1 där dessa exempel presenteras. För att säkerställa att vi bedömde variabeln på lika sätt genomfördes datainsamlingen för de 10 första företagen tillsammans. Därefter har vi suttit bredvid varandra men med olika företag och på så vis har vi kunnat diskutera när osäkerheter dykt upp. Vi avslutade även datainsamlingen med att bedöma de sista fem företagen tillsammans och därmed anser vi att en korrekt subjektiv bedömning har genomförts.

Tabell 2. Översikt beroende variabel – följer (och är specifika) eller förklarar

Områden:	Miljö	Soc. Förhållande	Personal	Resp. Mänskliga Rättigheter	Motverka Korruption
Följer/Specifika:	1: Ja 0: Nej	1: Ja 0: Nej	1: Ja 0: Nej	1: Ja 0: Nej	1: Ja 0: Nej
Förklarar:	1: Ja 0: Nej	1: Ja 0: Nej	1: Ja 0: Nej	1: Ja 0: Nej	1: Ja 0: Nej

Varianterna för den beroende variabeln följer (och är specifika) eller förklarar testades först att mätas var för sig och därefter även samtliga tillsammans. I analysen beslutades att mäta samtliga varianter tillsammans, det vill säga ifall företagen följer samt är specifika i respektive områden och om de förklarar varför i de fall de inte följer eller är specifika. Resultatet av att mäta dem var för sig samt samtliga tillsammans gav små skillnader, vilket innebär att studien hädanefter har dem tillsammans för att inte presentera två snarlika tabeller. I SPSS kodades företagen med (1) ifall de uppfyllde kraven samt var

specifika eller om de förklarade varför de inte redovisade för respektive område. Om företagen inte uppfyllde kraven samt var specifika eller förklarade varför innehåll uteslutits kodades de som (o). Därefter adderades samtliga värden och dividerades med antalet områden som ingår i studien för att på så vis presentera en andel.

Mängden hållbarhetsredovisning

Studien avser också att undersöka mängden hållbarhetsredovisning, ofta kallat omfattning av hållbarhetsredovisning, för den beroende variabeln. Några tidigare studier (Cowen, Ferrari & Parker, 1987; Hackston & Milne, 1996) har valt att mäta mängden av hållbarhetsredovisning genom att räkna antalet sidor hållbarhetsrapporten redovisas i. Denna studie valde däremot att mäta mängden hållbarhetsinformation genom att räkna antal ord som redovisades i hållbarhetsrapporten i förhållande till totala ord i årsredovisningen. Genom att mätningen redovisades i antal ord istället för antal sidor antogs studien kunna erhålla mer informativa data. Risken med antal sidor är exempelvis att de kan innehålla många bilder istället för kvalitativ information och på så vis kommer måttet antal ord att generera mer informativa data. Dock ska tilläggas att fler ord inte alltid är bättre utan det är innebörden som är av betydelse.

5.3.2 Oberoende variabel

Styrelsestruktur

Flera studier har funnit att både styrelsens självständighet och storlek positivt kan påverka företags hållbarhetsredovisning (Donnelly & Mulcahy, 2008; Jain & Jamali, 2016; Mahmood, Kouser, Ali, Ahmad & Salman, 2018; Miras-Rodríguez, Martínez-Martínez & Escobar-Pérez, 2018). Den här studien avser undersöka om styrelsestrukturen påverkar hållbarhetsredovisningen för företag men med den nya lagen för hållbarhetsredovisning som utgångspunkt.

Information om antal styrelsemedlemmar fanns i samtliga undersökta årsredovisningar. Angående måttet för självständighet behövdes information om antal oberoende styrelsemedlemmar samlas in, vilket även dessa återfanns i undersökta årsredovisningar. I många fall informerade företagen om styrelsemedlemmarna var beroende eller oberoende gentemot företagsledningen, men om det inte presenterades gjordes en manuell kontroll genom att göra en visuell bedömning för att avgöra om någon styrelsemedlem även verkade inom företagsledningen. Genom att ta kvoten av antal oberoende styrelsemedlemmar och antal personer i styrelsen beräknades den procentuella andelen för självständighet. Således har styrelsens självständighet mätts som procentuell andel oberoende styrelsemedlemmar och styrelsens storlek som antal personer i styrelsen (Haji, 2013; Miras-Rodríguez, Martínez-Martínez & Escobar-Pérez, 2018).

Verkställande direktör (VD)

Det finns tidigare studier som har undersökt om det är någon skillnad i hållbarhetsredovisningen beroende på vilket kön den verkställande direktören har (Brammer, Millington & Pavelin, 2007; Glass, Cook & Ingersoll, 2015). I samtliga årsredovisningar som undersökts i denna studie presenterades namnet på den verkställande direktören. Eftersom studien undersökte noterade företag på Nasdaq Stockholm har den större delen av företagens verkställande direktörer svenska namn, vilket underlättade avgörandet om denne är man eller kvinna. Vid osäkerhet presenterade majoriteten av företagen även en bild på den verkställande direktören vilket säkerställde identifieringen på den verkställande direktören. I de fall där ingen bild fanns i årsredovisningen hämtades kompletterande information från företagets hemsida. Studien generaliserade på så vis att utgå från ett visst kön utefter namn och bild. Vid datainsamlingen kodades en kvinnlig VD (1) och en manlig VD (0). Enligt Jain och Jamali (2016) påverkar även den verkställande direktörens ålder vilka beslut som tas för personens egennytt. Även åldern på den verkställande direktören presenterades tydligt i majoriteten av företagens årsredovisningar, dock hämtades kompletterande information från företagens respektive hemsidor. I årsredovisningarna presenterades åldern som födelseåret, men i den här studien kodades den faktiska åldern in och beräknades genom att subtrahera födelseåret på varje verkställande direktör från den numeriska åldern som uppgavs i årsredovisningen (2017-19XX).

Till sist har även tidigare redovisningsstudier som har undersökt den verkställande direktören granskat om ledningens ägande påverkat den frivilliga redovisningen (Eng & Mak, 2003; Chau & Gray, 2010). Den verkställande direktörens aktieinnehav i företaget samt det totala antalet aktier var oftast publicerade i företagens årsredovisningar. I vissa undantagsfall hämtades kompletterande information från företagets hemsida. I den här studien beräknades ledningens ägande genom att dividera den verkställande direktörens aktiekapital på det totala aktiekapitalet i företaget, vilket resulterade i ett procenttal som informerar hur stor del av företaget som ägs av den verkställande direktören. I vissa företag fanns det dock olika typer av aktier med olika många röster, men i den här studien valdes det totala aktiekapitalet då variabeln är framtagen på ägande och inte på rösträtt.

Ägarstruktur

När det föreligger geografiska separationer mellan ledning och ägare finns det större incitament till att hållbarhetsredovisa (Khan, Muttakin & Siddiqui, 2013) vilket bör ge företag med utländskt ägande en positiv effekt på hållbarhetsredovisning (Schipper, 1981; Haniffa & Cooke, 2005). Det antas bero på att utländska investerare kan ha andra värderingar, kunskaper och förväntningar, vilket gör att företag med utländskt ägande strategiskt hållbarhetsredovisar mer i legitimitetssyfte (Haniffa & Cooke, 2005). Förutom mätningen för utländskt ägande, mättes även variabeln ägarstruktur notering utomlands, det vill säga en mätning för om ett företag är noterat på fler än en börs. Bland annat har Cooke (1989) funnit att företag som är noterade utomlands generellt upprättar mer frivillig information än om företaget endast är noterat på en enstaka börs. Vidare menar han att det är marknadspåtryckningar som kan ha påverkat upprättandet av frivillig information. Företag som är upptagna på fler än endast Nasdaq Stockholm kommer antagligen att upprätta mer redovisad hållbarhetsinformation. I denna studie

operationaliserades utländskt ägande som andel ägda aktier av utländska investerare av totala aktier (Cormier, Magnan & Van Velthoven, 2005; Broberg, Tagesson & Collin, 2010; Muttakin & Siddiqui, 2013). Det finns studier som valt att mäta utländsk notering som dummyvariabler (Adrem, 1999; Broberg, Tagesson & Collin, 2010) men i denna har utländsk notering mätts som antalet börser företaget var noterat på utöver Nasdaq Stockholm.

Aktiernas spridning inom företaget kan komma att påverka redovisningen av hållbarhetsinformation, både positivt och negativt (Cormier, Magnan & Van Velthoven, 2005; Barnett, 2007; Prado-Lorenzo, Gallego-Alvarez & Garcia-Sanchez, 2009; Miraz-Rodríguez, Martínez-Martínez & Escobar-Pérez, 2018). Ägandet kan antingen vara koncentrerat med ett fåtal större ägare eller spritt ägande där det är distribuerat på fler mindre ägare (Cormier, Magnan & Van Velthoven, 2005). Ägarspridning har under tidigare studier beräknats på liknande grund däremot med olika gränsvärden (Adrem, 1999; Cormier, Magnan & Van Velthoven, 2005; Broberg, Tagesson & Collin, 2010; Haji, 2013). I denna studie valdes måttet andel ägare under 10% ägande av totala antal aktier i företaget för ägarspridning, vilket innebär att en större ägarspridning genererade ett högre procenttal.

5.3.3 Kontrollvariabler

Bransch

Bransch är en av de vanligaste variablerna som används associerat med redovisning av frivillig information (Cowen, Ferreri & Parker, 1987; Adam, Hill & Roberts, 1998; Tagesson et.al., 2009; Fernandez-Feijoo, Romero & Ruiz, 2014). Bland annat menar Borglund, De Geer och Hallvarsson (2009) att olika branscher är olika benägna att redovisa varierande mängd hållbarhetsinformation. De menar vidare att branscher med en stor miljöpåverkan eller sämre arbetsförhållanden kommer att hållbarhetsredovisa mer. I denna studie baserades undersökta företag på Nasdaq Stockholm branschindelning (Nasdaq, u.å) vilka var råvaror, konsumentvaror, konsumenttjänster, läkemedel, industri, olja & gas, teknik, telekommunikation och verktyg. Bransch operationaliserades som dummyvariabler.

Storlek

Likväl som för bransch är storlek en återkommande variabel för att förklara upprättandet av frivillig information (Cooke, 1989; Adam, Hill & Roberts, 1998; Cormier, Magnan & Van Velthoven, 2005; Tagesson et.al., 2009; Broberg, Tagesson & Collin, 2010; Miras-Rodríguez, Martínez-Martínez & Escobar-Pérez, 2018; Muhammed et.al., 2018). Större företag har flera intressenter i sin omgivning vilket påverkar pressen gällande förväntningar och krav på vad som ska redovisas (Tagesson, et.al., 2009; Muhammed et.al., 2018). Dessutom påverkar företagets storlek hur uppmärksammat det blir av intressenterna och därav varierar incitamenten till att redovisa mer eller mindre hållbarhetsinformation (Adam, Hill & Roberts, 1998; Miras-Rodríguez, Martínez-Martínez & Escobar-Pérez, 2018). Storlek som variabel har resulterat i en hög förklaringsgrad gällande omfattning och upprättande av hållbarhetsredovisning och i denna studie har storlek mätts på tre olika sätt. Första måttet på storlek var

omsättning (Roberts, 1992; Haji, 2013). Storlek har även mätts som totala tillgångar (Cormier, Mignan & Van Velthoven, 2005; Ali, Alsayegh, Ahmad, Mahmood & Iqbal, 2018). Slutligen har storlek mätts som antalet anställda (Adams, Hill & Roberts, 1998; Tagesson et.al., 2009). Trots att storlek endast presenterades som en ensam variabel i studien hanterades ändå tre olika värden. Det berodde på att det är dessa värden som definierar stora företag och är därmed nämnda kriterier i den nya lagen för hållbarhetsredovisning. Genom att samla in samtlig information erhöles data till studiens kontrollvariabler samtidigt som en kontroll kunde göras för att undersöka om företagen var aktuella för studien. Värdena hämtades från företagens årsredovisningar.

Lönsamhet

Lönsamhet är även det en relevant variabel för att förklara upprättandet av frivillig information (Roberts, 1992; Tagesson et.al., 2009; Broberg, Tagesson & Collin, 2010). Ett företag som uppvisar en högre lönsamhet bör vilja upprätta mer hållbarhetsredovisning för att tillgodose intressenterna med tillräcklig information för att därmed vinna, upprätthålla eller reparera företagets legitimitet. Därtill leder ett lönsammare företag till att de har råd att investera i medel för att ha möjligheten att upprätta mer hållbarhetsinformation (Tagesson et.al., 2009). Det finns två sätt att mäta lönsamhet på; räntabilitet på totalt kapital (ROA) eller räntabilitet på eget kapital (ROE). Det sistnämnda måttet, ROE, används i studier där en jämförelse sker mellan företag som är verksamma inom samma bransch (Sierra, Zorio, & Garcia-Benau, 2013). I denna studie mättes således lönsamhet som räntabilitet på totalt kapital (ROA). ROA beräknades som kvoten av rörelseresultatet inklusive finansiella intäkter och totala tillgångar (Gedajlovic & Shapiro, 2002; Haji, 2013; Miras-Rodríguez, Martínez-Martínez & Escobar-Pérez, 2018; Ali, Alsayegh, Ahmad, Mahmood & Iqbal, 2018).

Skuldsättningsgrad

Företag med en högre skuldsättningsgrad är mer benägna att redovisa mer frivillig information och dessutom med högre informationskvalitet (Broberg, Tagesson & Collin, 2010; Ismail & Chandler, 2005). En hög skuldsättningsgrad medför dessutom att ett företag får en högre agentkostnad och denna agentkostnad kan minskas genom att tillgodose mer information till intressenterna, vilket även leder till en minskad osäkerhet hos företaget (Broberg, Tagesson & Collin, 2010). De tidigare nämnda studier indikerar alltså till att skuldsättningsgrad är en väsentlig variabel som antas påverka i studier som undersöker redovisning av frivillig information, och det blir därav relevant att använda skuldsättningsgrad som en kontrollvariabel i den här studien. Skuldsättningsgraden beräknades som skulder dividerat med eget kapital (Cormier, Mignan & Van Velthoven, 2005; Broberg, Tagesson & Collin, 2010).

Revisionsbyrå

Som beskrivits i tidigare teoriavsnitt (institutionell teori) antas revisorn inneha ett stort inflytande på processen för utformning av hållbarhetsrapporter och ur ett normativt synsätt förväntas därmed revisorn påverka de val och förfaranden ett företag gör (DiMaggio & Powell, 1983). Denna påverkan stärks av

tidigare studier som har funnit samband på företags redovisningsval och revisionsbyråers påverkan (Falkman & Tagesson, 2008; Collin, Tagesson, Andersson, Cato & Hansson, 2009). Därför avser även denna studie undersöka om revisionsbyråerna kan tänkas påverka företagens val angående omfattningen för hållbarhetsredovisningen. Kontrollvariabeln revisionsbyrå operationaliserades som fem stycken dummyvariabler utifrån de fyra största revisionsbyråerna; KPMG, PwC, Deloitte, EY sam en kategori för övriga revisionsbyråer. Vid kodning (1) tydde det på att företag anlidade en revisor från den revisionsbyrån och kodning (0) tydde det att företaget inte hade anlitat sin revisor från just den revisionsbyrån.

Revisorns uttalande

Tidigare studier har undersökt i vilken utsträckning som en extern kontroll utförts på frivillig grund och hur denna kontroll påverkat hållbarhetsredovisningens omfattning och kvalitet. Habek och Wolnaik (2016) fann att det inte var särskilt vanligt med en extern kontroll men att denna kontroll direkt hade en positiv inverkan på hållbarhetsredovisningens omfattning och kvalitet. PwC utförde nyligen en undersökning som visade att ungefär hälften av alla företags revisorer inte uttalar sig om en hållbarhetsrapport upprättats korrekt eller inte, trots att företagen uppfyller lagens kriterier och att revisorns uttalande är en stående punkt i den nya lagstiftningen (Ljungdahl, 2019; SFS 2016:947). Det är förvånande när företagens revisorer inte uttalar sig om hållbarhetsredovisningen trots att det är lagstadgat (SFS 2016:947), och det är intressant då revisorns uttalande säkerligen skulle kunna stärka företagets legitimitet och trovärdighet vilket kan leda till en ökad konkurrenskraft på marknaden samt ett ökat engagemang från intressenterna. Därav är det relevant att i denna studie undersöka noterade företag på Nasdaq Stockholm och studera om revisorn gör ett uttalande om en hållbarhetsrapport upprättas i enlighet med den nya lagen eller inte (SFS 2016:947). Dummyvariabler applicerades där (1) innebär att revisorn gör ett uttalande och där (0) innebär att revisorn inte gjorde ett uttalande.

Global Reporting Initiative

Global Reporting Initiative (GRI) är den mest accepterade standarden som erhåller riktlinjer för hållbarhetsredovisning (GRI, 2018b). Om företag väljer att basera sin hållbarhetsredovisning på GRI standarder, kan det ge information om företagens bidrag till hållbar utveckling, såväl positiva som negativa bidrag (GRI, 2018c). Det är flera studier som har funnit att företag använder GRI som riktlinjer vid sin hållbarhetsredovisning (Freundlieb & Teuteberg, 2013; Habek & Wolnaik, 2016; Blasco & King, 2017). Habek och Wolnaik (2016) fann att många av studiens utvalda EU-medlemsstater upprättar sin hållbarhetsredovisning i enlighet med GRI-riktlinjerna, där Sverige visade på hela 91% användning. Freundlieb och Teuteberg (2013) resultat visar på att det är GRI:s riktlinjer som används i störst utsträckning för hållbarhetsredovisning, men de menar även att standarden inte alltid följs fullt ut. Trots detta uttrycker Blasco och King (2017) att GRI förblir det populäraste hjälpverktyget för hållbarhetsredovisning. I denna studie undersöktes om företagen tillämpade GRI standarden och dess riktlinjer eller inte. Det räckte därmed inte att företaget endast inspirerats eller applicerat delar av standarden. Även här användes dummys för kodning där (1) innebär att företagen tillämpade GRI och (0) innebär att företagen inte tillämpade GRI.

Nedan i tabellen (3) sammanfattas operationaliseringen av studiens variabler.

Tabell 3. Sammanfattning - operationalisering av variabler

Variabel	Förväntat samband	Beskrivning
<u>Beroende</u>		
Andel följer (& specifika) eller förklarar		Mätt som andel (%) områden i hållbarhetsredovisningen där företagen följer (och är specifika) eller förklarar
Andel hållbarhetsredovisning		Andel hållbarhetsredovisning (%) jämfört med den totala årsredovisningen (mätt som antal ord)
<u>Oberoende</u>		
Oberoende styrelse	+	Andel styrelsemedlemmar som inte sitter i företagets ledning (%)
Personer i styrelsen	+	Antalet personer i styrelsen
VD - Kön	+	Dummyvariabel (1,0) där 1 innebär att VD:n är en kvinna och 0 en man
VD - Ålder	+	Ålder på VD:n
VD - Ledningens ägande	+/-	Andel ägande av VD (%) jämfört mot det totala aktiekapitalet
Utländskt ägande	+	Andel utländskt ägande (%) jämfört mot det totala aktiekapitalet
Utländska noteringar	+	Antalet noteringar utöver Nasdaq Stockholm
Ägarspridning	+/-	Andel ägande (%) kontrollerat av de ägarna över 10% av totalt aktiekapital
<u>Kontroll</u>		
Bransch		Åtta dummyvariabler (1,0) för branscherna råvaror, konsumentvaror, konsument-tjänster, läkemedel, industri, olja & gas, teknik, telekommunikation och verktyg. Industri används som referensvariabel
Nettoomsättning	+	Nettoomsättning
Anställda	+	Genomsnittligt antalet anställda
Totala tillgångar	+	Totala tillgångar
ROA	+	Avkastningen på totala tillgångar (rörelseresultat + finansiella intäkter/totala tillgångar)
Skuldsättningsgrad	+	Skuldsättningsgrad (skulder/eget kapital)
Revisionsbyrå	+	Fem dummyvariabler (1,0) för byråerna EY, KPMG, PwC, Deloitte och Övriga. PwC används som referensvariabel.
Revisors uttalande		Dummyvariabel (1,0) där 1 innebär att företagets revisor uttalar sig om hållbarhetsredovisningen
GRI		Dummyvariabel (1,0) där 1 innebär att GRI appliceras

5.4 Analysmetoder

Hantering och analys av studiens datamaterial genomfördes med hjälp av statistikverktyget SPSS. Studien består av tre statistiska analyser, där multipel linjär regression var den primära statistiska metoden. I och med att studien omfattar flera oberoende variabler samt består av skalvariabler med kvantitativ karaktär lämpade sig multipel linjär regression (Djurfeldt, Larsson & Stjärnhagen, 2018). Dessutom gav multipel linjär regression en möjlighet om att skapa en variabel som innehåller samtliga studerade områden (miljö, sociala förhållanden, personal, respekt för mänskliga rättigheter och motverkande av korruption) samtidigt och inte endast var för sig, och därigenom kunde en variabel för andelen erhållas som gör det möjligt att besvara studiens syfte. Multivariat analysen kompletterades även med en univariat- och bivariat analys.

Studiens signifikansnivåer motiverades av att de är allmänt accepterade inom samhällsvetenskapen (Djurfeldt, Larsson & Stjärnhagen, 2018) och dessa har bestämts till $p < 0,001$, $p < 0,01$, $p < 0,05$ och $p < 0,1$. Vid analys av modellernas förklaringsgrad valdes justerad R^2 framför R^2 . Den justerade förklaringsgraden tar hänsyn till antalet oberoende variabler som ingår i regressionen (SPSS-akuten, 2009) och denna studie omfattades av ett större antal oberoende variabler och därav lämpade sig justerad förklaringsgrad bättre.

5.5 Etiska aspekter

I den här studien utgick vi ifrån att uppfylla Vetenskapsrådets (2002) etiska regler. Enligt de etiska reglerna finns det fyra krav inom det grundläggande individskyddskravet. De fyra olika kraven är informationskravet, samtyckeskravet, konfidentialitetskravet och nyttjandekravet. Enligt Vetenskapsrådet (2002) innebär informationskravet att studiens syfte ska informeras till uppgiftslämnaren och samtyckeskravet att uppgiftslämnaren själv får välja om denne vill vara med i studien. I studien hämtades all typ av data från sekundärkällor i form av publicerade årsredovisningar och hållbarhetsrapporter samt i vissa fall information från företagets hemsidor. Eftersom studiens data är sekundärdata innebär det att endast offentlig information användes vilket innebär att informationskravet och samtyckeskravet uppfylldes. Även konfidentialitetskravet, som innebär att alla personuppgifter ska behandlas konfidentiellt (Vetenskapsrådet, 2002) uppfylldes då endast offentlig information användes i studien. Nyttjandekravet innebär att informationen endast får användas i studiesyfte (Vetenskapsrådet, 2002), vilket denna studies empiriska data endast ämnade att göra.

6. Analys

6.1 Introduktion till analys

Vid hantering av empiriska data har vissa justeringar av variabler gjorts, dels för att ge rätt förutsättning att kunna genomföra en statistiskt korrekt analys och dels för att regressionsanalysen ska leda till korrekta tolkningar. Kolmogorov-Smirnov test har genomförts för residualerna i datamaterialet och de visade sig vara signifikanta, vilket innebär att regressionsanalysernas residualer inte är normalfördelade. När stor mängd data testat kan det dock hävdas bli allt för känsligt och på grund av detta är det acceptabelt med ett approximativt normalfördelat datamaterial (Djurfeldt & Barmark, 2009). Om antalet observationer är tillräckligt många kan datamaterialet anses vara approximativt normalfördelat enligt centrala gränsvärdesatsen. Studiens urval består av mer än 30 observationer och kan därmed antas normalfördelat (Djurfeldt, Larsson & Stjärnhagen, 2018). Trots detta har vi valt att genomföra ytterligare ett test, Breusch-Pagan testet, för att undersöka residualernas heteroskedasticitet. Testet genomfördes för att studera om residualerna har ett specifikt mönster och om variablerna påvisar en ojämn spridning innebär det problem med heteroskedasticiteten, vilket följaktligen kan medföra problem när regressionens resultat ska tolkas (Djurfeldt & Barmark, 2009). Breusch-Pagan testet indikerar att studien har problem med heteroskedasticitet, det föreligger ett specifikt mönster med en ojämn spridning. För att hantera det icke normalfördelade och heteroskedasticitet datamaterialet valdes följande variabler att logaritmeras; VD-ägande, storlek; nettoomsättning, anställda och totala tillgångar, lönsamhet; ROA samt skuldsättningsgrad (Djurfeldt & Barmark, 2009). I och med transformeringen resulterade det i att analyserna blev tydligare genom att allt för höga standardavvikelser sjönk och resulterade i en bättre fördelning. Dock kommer tolkningar av analyser att ges med en viss försiktighet eftersom datamaterialet inte är helt normalfördelat.

6.2 Univariat analys

Den beskrivande statistiken visas i tabell 4 och 5 för de variabler som ingår i analysen och två modeller har genomförts per beroende variabel. Tabell 4 visar beskrivande statistik för beroende variabel andel följer (och är specifika) eller förklarar där populationen för samtliga variabler är $N=152$ och populationen för samtliga variabler exklusive utländskt ägande är $N=210$. Lika gäller för beroende variabel andel hållbarhetsredovisning där två modeller har utförts, en modell för samtliga variabler ($N=148$) och en modell för samtliga variabler exklusive utländskt ägande ($N=202$) och dessa visas i tabell 5. Anledning till varför utländskt ägande har valts att exkluderas i en av modellerna är för att det var flera företag som inte redovisade om och hur mycket utländskt ägande som fanns i företaget vilket gjorde att populationen för modell 1 blev betydligt mindre. Dessutom, för att datamaterialet ska kunna generaliseras i linje med studiens valda deduktiva ansats (Bryman & Bell, 2013) önskas en större population. Vidare presenteras kontinuerliga variabler med medelvärde och standardavvikelse. Binära variabler presenteras som frekvenser i procent.

Tabell 4. Beskrivande statistik – följer (och är specifika) eller förklarar

Variabel	N:152			N:210		
	Mean	S.D.	%	Mean	S.D.	%
<u>Beroende</u>						
Andel följer (& specifika) eller förklarar (%)	85,39%	24,47%		83,62%	24,64%	
<u>Oberoende</u>						
Oberoende styrelse (%)	94,55%	7,98%		94,85%	8,42%	
Personer i styrelsen						
VD – Kön						
	1=Kvinna		7,2%			5,7%
	0=Man		92,8%			94,3%
VD - Ålder	54,09	5,831		53,71	6,079	
VD - Ledningens ägande (lg10) (%)	23,18% ¹	37,76%		24,48% ¹	39,06%	
Utländskt ägande (%)	34,77%	19,85%		34,77%	19,85%	
Utländska noteringar	0,07	0,274		0,08	0,315	
Ägarspridning (%)	74,23%	18,07%		72,37%	19,54%	
<u>Kontroll</u>						
Bransch						
	Råvaror		6,6%			5,7%
	Konsumentvaror		15,8%			13,8%
	Konsumenttjänster		14,5%			16,2%
	Läkemedel		11,8%			11,4%
	Industri		37,5%			38,1%
	Olja & gas		1,3%			1,9%
	Teknik		11,2%			10,5%
	Telekommunikation		1,3%			1,9%
	Verktyg		0,0%			0,5%
Nettoomsättning (lg10)	6,74	0,69		6,63	0,71	
Anställda (lg10)	3,37	0,73		3,25	0,76	
Totala tillgångar (lg10)	6,73	0,71		6,62	0,74	
ROA (lg10)	1,47	0,32		1,47	0,28	
Skuldsättningsgrad (lg10)	1,24	0,27		1,24	0,23	
Revisionsbyrå						
	EY		22,4%			24,2%
	KPMG		17,4%			18,1%
	Deloitte		13,2%			11,4%
	PwC		44,7%			43,3%
	Övriga		2,0%			1,9%
Revisor uttalande						
	1=Ja		87,5%			85,7%
	0=Nej		12,5%			14,3%
GRI						
	1=Ja		44,1%			38,1%
	0=Nej		55,9%			61,9%

1: VD:s ägande var 0% i 22 företag.

I analysen valde vi att tillsammans mäta ifall företagen följer samt är specifika i respektive områden och om de förklarar varför i de fall de inte följer eller är specifika. Resultatet av att mäta dessa var för sig samt tillsammans gav små skillnader, vilket innebar att vi valde att ha dem tillsammans för att inte presentera två snarlika tabeller. I tabell 4 presenteras det att 85,39%, med en standardavvikelse på 24,47%,

följer (och är specifika) och/eller förklarar varför de inte gör det i de företagen som redovisar utländskt ägande. Utan utländskt ägande är medelvärdet istället 83,62% med en standardavvikelse på 24,64%.

I tabell 4 går det även att utläsa styrelsens oberoende, där maximalt är 100%, har ett medelvärde på 94,55%, med en standardavvikelse på 7,98%, vilket därmed innebär att företagens styrelser är i stor grad oberoende. Antal styrelsemedlemmar har ett medelvärde på 8,52, med en standardavvikelse på 2,82 vid utländskt ägande inkluderat. Vid utländskt ägande exkluderat förändras resultatet minimalt. Liknande gäller även för resultatet hos VD:n, vilket skiljer sig nämnvärt lite mellan utländskt ägande inkluderat eller exkluderat som framgår i tabell 4. Vid den större populationen (utländskt ägande exkluderat) är det endast 12 (5,7%) VD:s som är kvinnor, vilket innebär att slutsatser om kvinnlig VD bör göras med viss försiktighet. VD:s ålder är relativt hög med ett medelvärde på 53,71 år vid utländskt ägande exkluderat. Ägande för VD:n presenteras högre än vad det faktiskt är. Eftersom det fanns företag med VD-ägande på 0% behövdes hela variabeln adderas till ett positivt tal för att denna skulle kunna beräknas som naturliga logaritmen, vilket innebär att medelvärdet blir högre men sambandet förändras inte. Både vid VD:s ägande och utländska noteringar är standardavvikelsen relativt hög jämfört med deras medelvärde, vilket indikerar på ett snedfördelat urval. Vid ett snedfördelat urval bör slutsatser för dessa variabler tas med viss försiktighet. I tabell 4 framgår det att medelvärdet för utländskt ägande är 34,77%, vilket är samma i de båda modellerna då endast den mindre populationen (N=152) redovisar denna information. Ägarspridningen är vid utländskt ägande exkluderat 72,37%, vilket innebär att de ägare som äger mindre än 10% har ett gemensamt ägande på 72,37% i medelvärde. Standardavvikelsen är på 19,54%, vilket innebär att spridningen är relativt stor för företagens ägarspridning.

Värt att notera från kontrollvariablerna är att industri är den branschen med flest noteringar med 37,5% respektive 38,1%, vilket framgår i tabell 4. Vid mätning av variablerna för storlek, lönsamhet och skuldsättningsgrad har den naturliga logaritmen använts för att minska snedheten i resultatet. Enligt tabell 4 är PwC den mest anlitate revisorn med 44,7% respektive 43,3%. Endast 3 respektive 4 företag använder sig utav en revisionsbyrå som inte tillhör Big-4*. I årsredovisningslagen framgår det att företagets revisor ska göra ett uttalande angående hållbarhetsredovisningen (SFS 2016:947), vilket det inte har gjorts i 19 respektive 30 företag. Till sist framgår det även i tabell 4 att majoriteten (55,9% och 61,9%) av företagen i studien väljer att inte applicera GRI i sin hållbarhetsredovisning.

*Big-4: EY, KPMG, Deloitte och PwC

Tabell 5. Beskrivande statistik - mängden hållbarhetsredovisning

Variabel	N:148			N:202		
	Mean	S.D.	%	Mean	S.D.	%
<i>Beroende</i>						
Andel hållbarhetsredovisning (%)	12,77%	10,11%		12,99%	10,59%	
<i>Oberoende</i>						
Oberoende styrelse (%)	94,57%	7,87%		94,84%	8,40%	
Personer i styrelsen	8,49	2,285		8,07	2,678	
VD – Kön						
	1=Kvinna		7,4%			5,9%
	0=Man		92,6%			94,1%
VD - Ålder	54,09	5,829		53,70	6,137	
VD - Ledningens ägande (lg10) (%)	24% ¹	38%		25,14% ¹	39,66%	
Utländskt ägande (%)	34,67%	19,72%		34,67%	19,72%	
Utländska noteringar	0,07	0,278		0,08	0,321	
Ägarspridning (%)	74,52%	18,10%		73,09%	19,33%	
<i>Kontroll</i>						
Bransch						
	Råvaror		6,8%			5,9%
	Konsumentvaror		16,2%			14,4%
	Konsumenttjänster		14,2%			15,2%
	Läkemedel		12,2%			11,9%
	Industri		37,2%			37,1%
	Olja & gas		0,7%			1,5%
	Teknik		11,5%			10,9%
	Telekommunikation		1,4%			2,0%
	Verktyg		0,0%			0,5%
Nettoomsättning (lg10)	6,74	0,69		6,63	0,72	
Anställda (lg10)	3,37	0,73		3,24	0,77	
Totala tillgångar (lg10)	6,73	0,71		6,62	0,75	
ROA (lg10)	1,46	0,33		1,47	0,29	
Skuldsättningsgrad (lg10)	1,26	0,02		1,26	0,03	
Revisionsbyrå						
	EY		22,3%			24,3%
	KPMG		17,6%			18,3%
	Deloitte		12,8%			11,4%
	PwC		45,3%			43,1%
	Övriga		2,0%			2,0%
Revisor uttalande						
	1=Ja		87,2%			85,6%
	0=Nej		12,8%			14,4%
GRI						
	1=Ja		44,6%			38,1%
	0=Nej		55,4%			61,9%

1: VD:s ägande var 0% i 22 företag.

Tabell 5 skiljer sig minimalt från tabell 4, då populationen är nästan densamma (148 och 202 istället för 152 och 210). Det som dock skiljer dem ifrån varandra är att det är den beroende variabel andel hållbarhetsredovisning som istället presenteras i tabell 5. Där framgår det att vid utländskt ägande är medelvärdet 12,77% med en relativt hög standardavvikelse på 10,11%. Skillnaden mellan utländskt

ägande inkluderat och exkluderat är även i tabell 5 relativt minimal, där medelvärdet är 12,99% och standardavvikelsen på 10,59% vid utländskt ägande exkluderat.

6.3 Bivariat analys

En bivariat analys har genomförts för att undersöka om det föreligger några problem med multikollinearitet, korrelation mellan studiens variabler (Djurfeldt & Barmark, 2009). Förklaringsgradens precision för den multipla regressionsanalysen kan påverkas av multikollinearitet vilket kan leda till att resultatet blir missvisande och därför bör eventuella problem granskas (Djurfeldt, Larsson & Sjöhagen, 2018). Studien utgick från ett Pearson-test, som anses vara det mest använda korrelationstestet, för att testa korrelationen för studiens samtliga variabler och valet motiverades av antalet observationer samt för att datamaterialet antas vara normalfördelat. Dessutom lämpade sig Pearson-testet eftersom studien innehåller dummyvariabler (Djurfeldt, Larsson & Sjöhagen, 2018). Nedan i tabellerna 6 och 7 presenteras korrelationsmatrisen över samtliga variabler som ingår i analysen. De båda korrelationsmatriserna presenterar den beroende variabeln följer (och är specifika) eller förklarar och därmed populationerna för denna variabel (N=152 och N=210). Populationen för den andra beroende variabeln, andel hållbarhetsredovisning, är N=148 samt N=202 (när variabeln utländskt ägande är exkluderad). Det har även gjorts en bivariat analys på dessa populationer, men eftersom det var en ytterst liten skillnad valde vi att endast presentera två korrelationsmatriser, en för N=152 (tabell 6) och en för N=210 (tabell 7). Det går att läsa av i tabell 4 från avsnitt 6.2 att det endast är ett enda företag som tillhör branschen verktyg. Företaget, som tillhör branschen verktyg, har inte redovisat hur deras utländskt ägande är, vilket innebär att företaget inte innefattas i N=152 utan endast i N=210. Eftersom det inte fanns något företag i branschen verktyg som redovisade utländskt ägande kommer raden och kolumnen för branschen verktyg presenteras tom i tabell 6 (N=152).

Tabell 6. Korrelationsmatris 1 – följer (och är specifika) eller förklarar

	FF	PS	OS	VD.K	VD.Å	VD.Ä	NOT	UÅ	ÄS	RÅ	KV	KT	LÄ	IN	OG
FF	1														
PS	,245**	1													
OS	-,077	,046	1												
VD.K	-,145†	-,061	,192**	1											
VD.Å	-,017	,136†	-,129	-,013	1										
VD.Ä	-,080	-,334***	-,403***	-,134	-,024	1									
NOT	,144	,204*	,005	-,067	,104	-,141†	1								
UÅ	,261**	,158†	-,220**	-,135	-,107	,151	,226**	1							
ÄS	,066	,130	-,037	-,052	-,095	-,089	,062	,265**	1						
RÅ	-,015	,149†	,060	,028	,096	-,136†	,228**	,056	,003	1					
KV	,126	-,009	-,162*	-,051	,068	,034	,028	,160*	,068	-,115	1				
KT	-,091	-,103	,023	,102	-,155†	-,048	,038	-,018	-,078	-,109	-,178*	1			
LÄ	,119	-,032	-,006	-,024	-,090	,123	-,088	,093	-,086	-,097	-,159†	-,151	1		
IN	-,060	,127	,122	-,007	,114	-,093	-,187*	-,229**	,000	-,206**	-,355***	-,319***	-,284***	1	
OG	,069	-,021	-,193*	-,032	,117	,043	-,028	,223**	-,014	-,031	-,050	-,048	-,042	-,089	1
TK	-,113	-,162*	-,026	-,099	-,085	,148†	,067	-,034	,114	-,094	-,154	-,146	-,130	-,275**	-,041
TL	,069	,040	,079	,191*	-,061	-,070	,184*	,005	-,042	-,031	-,050	-,048	-,042	-,089	-,013
VE															
NO	,413***	,704***	-,041	-,112	,119	-,366***	,365**	,276**	,251**	,157†	,060	-,002	-,146†	,086	-,020
AN	,311***	,651***	-,068	-,164*	,108	-,288***	,323***	,313**	,206*	,018	,001	-,054	-,091	,201**	-,222**
TT	,422***	,686***	-,119	-,139†	,104	-,313***	-,374***	,287***	,264**	,153†	,039	-,050	-,103	,047	,043
ROA	,001	-,102	-,086	,106	,037	,038	-,036	-,007	,053	,018	,052	,091	,067	-,145†	,050
SG	-,053	,020	,204*	,018	-,041	,043	,029	-,183*	,084	,010	,021	,050	,023	,075	-,709***
KPMG	,010	,012	-,057	,003	,025	-,037	-,049	-,032	,040	,085	-,060	-,044	-,064	,138†	-,054
PWC	-,101	,012	-,047	-,200*	-,058	,026	,025	,145†	,141†	-,132	-,063	,081	-,166*	,014	,128
DEL	,153†	,101	,120	,117	,094	-,059	,049	-,013	,041	,132	-,008	-,049	-,022	-,020	-,045
EY	-,015	-,116	,017	,155†	-,076	-,032	-,014	-,097	-,240**	-,015	,157†	,004	,194*	-,122	-,062
ÖVR	,007	,024	-,018	-,040	,136	,224**	-,034	-,105	,006	-,038	-,061	-,058	,241**	-,012	-,016
RU	,263**	,190*	,222**	,106	-,032	-,207*	-,055	,036	-,008	-,060	-,055	-,071	,139†	,087	,044
GRI	,456***	,378***	-,068	-,043	,104	-,220**	,271**	,137†	,182*	,139†	,088	,124	-,202*	-,086	,014

† 0,1 signifikansnivå * 0,05 signifikansnivå ** 0,01 signifikansnivå *** 0,001 signifikansnivå (Följer (och är specifik) eller förklarar, PS=Personer i styrelsen, OS=Oberoende styrelse, VD.K=VD - Kön, VD.Å= VD - Ålder, VD.Ä=VD - Ledningens ägande, NOT=Utländska noteringar, UÅ=Utländskt ägande, ÄS=Ägarspridning, RÅ=Råvaror, KV=Konsumentvaror, KT=Konsumenttjänster, LÄ=Läkemedel, IN=Industri, OG=Olja & gas, TK=Teknik, TL=Telekommunikation, VE=Verktyg, NO=Nettoomsättning, AN=Anställda, TT=Totala tillgångar, ROA=ROA, SG=Skuldsättningsgrad, KPMG=KPMG, PWC=PwC, DEL=Deloitte, EY= EY, ÖVR=Övriga, RU=Revisors uttalande, GRI=GRI)

Fortsättning: Korrelationsmatris 1 – följer (och är specifika) eller förklarar

	TK	TL	VE	NO	AN	TT	ROA	SG	KPMG	PWC	DEL	EY	ÖVR	RU	GRI
TK	1														
TL	-,041	1													
VE			1												
NO	-,221**	,154†		1											
AN	-,132	,118		,859**	1										
TT	-,166*	,206*		,945***	,819***	1									
ROA	-,041	,003		,006	-,046	-,018	1								
SG	,026	,009		-,048	,100	-,100	-,050	1							
KPMG	-,056	-,054		,094	,028	,074	,363	,044	1						
PWC	,226**	-,104		-,048	,040	,003	-,127	-,074	-418***	1					
DEL	-,076	,297***		,101	,038	,067	,105	,008	-,181*	-,350***	1				
EY	-,140†	-,062		-,091	-,109	-,102	,038	,038	-,249**	-,483***	-,209*	1			
ÖVR	-,050	-,016		-,061	,013	-,071	,029	,010	-,066	-,128	-,055	-,076	1		
RU	-,118	,044		,135†	,106	,129	-,054	-,028	-,085	-,020	,088	,012	,054	1	
GRI	-,063	,130		,569***	,489***	,596***	,102	-,088	,073	-,053	,086	-,031	-,126	,055	1

† 0,1 signifikansnivå * 0,05 signifikansnivå ** 0,01 signifikansnivå *** 0,001 signifikansnivå (Följer (och är specifik) eller förklara, PS=Personer i styrelsen, OS=Oberoende styrelse, VD.K=VD - Kön, VD.Å= VD - Ålder, VD.Ä=VD - Ledningens ägande, NOT=Utländska noteringar, UÄ=Utländskt ägande, ÄS=Ägarspridning, RÅ=Råvaror, KV=Konsumentvaror, KT=Konsumenttjänster, LÄ=Läkemedel, IN=Industri, OG=Olja & gas, TK=Teknik, TL=Telekommunikation, VE=Verktyg, NO=Nettoomsättning, AN=Anställda, TT=Totala tillgångar, ROA=ROA, SG=Skuldsättningsgrad, KPMG=KPMG, PWC=PwC, DEL=Deloitte, EY= EY, ÖVR=Övriga, RU=Revisors uttalande, GRI=GRI)

Tabell 7. Korrelationsmatris 2 – mängden hållbarhetsredovisning

	AH	PS	OS	VD.K	VD.Å	VD.Ä	NOT	UÅ	ÄS	RÅ	KV	KT	LÅ	IN	OG
AH	1														
PS	,283***	1													
OS	-,053	,027	1												
VD.K	-,120†	-,014	,151*	1											
VD.Å	,001	,109	-,129†	-,022	1										
VD.Ä	-,102	-,301***	-,407***	-,124†	,101	1									
NOT	,137*	,210**	-,007	-,060	,124†	-,144*	1								
UÅ	,261**	,154†	-,220**	-,135†	-,107	-,151†	,226**	1							
ÄS	,097	,174*	-,045	-,039	-,124†	-,055	,109	,265**	1						
RÅ	-,003	,140*	,062	,028	,096	-,133†	,201**	,056	-,037	1					
KV	,166*	,000	-,114	-,039	,055	-,004	-,009	,160*	,076	-,099	1				
KT	,030	-,056	,081	,059	-,173*	-,039	-,024	-,018	,006	-,108	-,176*	1			
LÅ	,057	-,021	,011	-,024	-,072	,056	,008	,093	-,014	-,088	-,144*	-,158*	1		
IN	-,052	,093	,069	,018	,140*	-,008	-,128†	-,229**	-,098	-,193**	-,314***	-,345***	-,282***	1	
OG	-,049	-,030	-,070	-,034	,041	-,007	,077	,223**	,098	-,034	-,056	-,061	-,050	-,109	1
TK	-,177*	-,144*	-,127†	-,084	-,056	,155*	,016	-,034	,113	-,084	-,137*	-,150*	-,123†	-,268***	-,048
TL	,008	,036	,026	,116†	-,057	-,080	,077	,005	-,093	-,034	-,056	-,061	-,050	-,109	-,019
VE	-,010	-,106	,042	-,017	-,054	-,039	-,017	-,043	-,017	-,028	-,030	-,025	-,054	-,010	
NO	,420***	,713***	-,053	-,076	,113	-,305***	,369***	,276**	,239***	,098	,083	,012	-,118†	,074	-,020
AN	,367***	,659***	-,054	-,113	,142*	-,245***	,338***	,313**	,167*	,027	,023	-,026	-,066	,175*	-,229**
TT	,412***	,683***	-,089	-,097	,120†	-,284***	,429***	,287***	,235**	,117†	,054	-,039	-,080	,034	,067
ROA	,005	-,094	-,091	,098	,030	-,028	-,042	-,007	,063	,012	,062	,052	,076	-,120†	,025
SG	-,058	,007	,173*	,012	-,044	,032	,035	-,183*	,051	,004	,010	,039	,016	,074	-,483***
KPMG	,052	-,027	-,041	-,009	,043	,004	-,075	-,032	,038	,044	-,045	-,005	-,091	,141*	-,065
PWC	-,137*	,009	-,045	-,174*	-,017	,060	,002	,145†	,091	-,132†	-,044	,007	-,072	,007	,089
DEL	,154*	,108	,002	,105	,056	-,058	,008	-,013	,116	,105	,030	-,036	,012	-,066	-,050
EY	,025	-,053	,072	,148*	-,085	-,098	,075	-,097	-,196**	,052	,095	,022	,076	-,078	,002
ÖVR	-,021	-,004	,005	-,034	,121†	,134†	-,034	-,105	-,007	-,034	-,056	-,061	,078***	-,038	-,019
RU	,160*	,129†	,196**	,101	-,026	-,128†	-,247***	,036	,020	-,075	-,034	-,042	,104	,068	-,043
GRI	,411***	,380**	-,027	-,024	,110	-,202**	,184**	,137†	,153*	,103	,112	,108	-,159*	-,090	-,038

† 0,1 signifikansnivå * 0,05 signifikansnivå ** 0,01 signifikansnivå *** 0,001 signifikansnivå (Följer (och är specifik) eller förklara, PS=Personer i styrelsen, OS=Oberoende styrelse, VD.K=VD - Kön, VD.Å= VD - Ålder, VD.Ä=VD - Ledningens ägande, NOT=Utländska noteringar, UÅ=Utländskt ägande, ÄS=Ägarspridning, RÅ=Råvaror, KV=Konsumentvaror, KT=Konsumenttjänster, LÅ=Läkemedel, IN=Industri, OG=Olja & gas, TK=Teknik, TL=Telekommunikation, VE=Verktyg, NO=Nettoomsättning, AN=Anställda, TT=Totala tillgångar, ROA=ROA, SG=Skuldsättningsgrad, KPMG=KPMG, PWC=PwC, DEL=Deloitte, EY= EY, ÖVR=Övriga, RU=Revisors uttalande, GRI=GRI)

Fortsättning: Korrelationsmatris 2 – mängden hållbarhetsredovisning

	TK	TL	VE	NO	AN	TT	ROA	SG	KPMG	PWC	DEL	EY	ÖVR	RU	GRI
TK	1														
TL	-,048	1													
VE	-,024	-,010	1												
NO	-,190**	,111	-,119+	1											
AN	-,121+	,078	,167**	,860***	1										
TT	-,163*	,148*	-,027	,935***	,817***	1									
ROA	-,026	-,009	-,054	,001	-,036	-,046	1								
SG	,016	,009	,005	-,042	,066	-,084	-,051	1							
KPMG	-,040	-,065	-,033	,072	,039	,041	,008	,050	1						
PWC	,302**	-,122+	,079	-,046	-,003	-,002	-,111	-,074	-,411***	1					
DEL	-,025	,169*	-,025	,076	,015	,048	,124+	-,003	-,169*	-,314***	1				
EY	-,157*	,084	-,039	-,020	-,017	-,024	,033	,038	-,266***	-,495***	-,203**	1			
ÖVR	-,048	-,019	-,010	-,063	,006	-,092	,056	,007	-,065	-,122	-,050	-,079	1		
RU	-,083	,057	,028	,056	,032	-,001	-,009	-,033	,015	,055	,061	-,086	,057	1	
GRI	-,012	,034	-,054	,525***	,477***	,497***	,083	-,088	,064	-,053	,057	,013	-,109	,040	1

† 0,1 signifikansnivå * 0,05 signifikansnivå ** 0,01 signifikansnivå *** 0,001 signifikansnivå (Följer (och är specifik) eller förklara, PS=Personer i styrelsen, OS=Oberoende styrelse, VD.K=VD - Kön, VD.Å= VD - Ålder, VD.Ä=VD - Ledningens ägande, NOT=Utländska noteringar, UÄ=Utländskt ägande, ÄS=Ägarspridning, RÅ=Råvaror, KV=Konsumentvaror, KT=Konsumenttjänster, LÄ=Läkemedel, IN=Industri, OG=Olja & gas, TK=Teknik, TL=Telekommunikation, VE=Verktyg, NO=Nettoomsättning, AN=Anställda, TT=Totala tillgångar, ROA=ROA, SG=Skuldsättningsgrad, KPMG=KPMG, PWC=PWC, DEL=Deloitte, EY= EY, ÖVR=Övriga, RU=Revisors uttalande, GRI=GRI)

Enligt Djurfeldt, Larsson och Sjöheden (2018) kan problem med multikollinearitet uppstå om ett värde över 0,8 uppstår vid analysen. I tabell 6 och tabell 7 går det att avläsa att det finns vissa värden som ligger nära 0,8 eller till och med har ett högre värde än 0,8. Dock är det endast variablerna för storlek (nettoomsättning, anställda och totala tillgångar) som har dessa extrema värden. Variablerna för storlek har valts att inte användas i de multipla linjära regressionerna (se avsnitt 6.4), då uteslutandet av dessa inte genererar några direkta skillnader i resultatet. Inom de övriga variablerna är det en del som är signifikant korrelerade, men det finns inget värde som är i närheten av 0,8. I tabell 8 och tabell 9, som presenteras i avsnitt 6.4, framgår det att högsta VIF-värde inte överstiger 2,5. Eftersom VIF-värdet inte överstiger det kritiska gränsvärdet och inga av de aktuella variablerna har ett värde över 0,8 i korrelationsmatriserna indikerar detta på att det finns en låg risk för multikollinearitet för variablerna i studien (Djurfeldt, Larsson & Sjöheden, 2018).

6.4 Multivariat analys

Den multivariata analysen består av fyra multipla linjära regressioner. Två modeller för beroende variabeln följer (och är specifika) eller förklarar och två modeller för beroende variabeln andel hållbarhetsredovisning, där den ena modellen är exklusive variabeln utländskt ägande. Dessutom har storleksvariabeln valts att exkluderas i samtliga modeller då den korrelerar relativt starkt med antal styrelsemedlemmar. Motiveringen är att storlek är en kontrollvariabel och antal styrelsemedlemmar är en oberoende variabel och därav är den oberoende variabeln mer väsentlig att analysera. Det blir inga direkta skillnader i resultatet, förklaringsgraden förändras inte avseendevärt, likaså signifikansnivån och beta-värdet indikerar att generera lika lutningar. Nedan kommer regressionerna att presenteras var för sig i tabell 8 och 9.

Tabell 8. Multipel linjär regression - beroende variabel följer (och är specifika) eller förklarar

Variabel	MODELL 1 N:152		MODELL 2 N:210	
	B-koefficient	S.E.	B-koefficient	S.E.
<u>Oberoende</u>				
Oberoende styrelse	-0,00	0,003	-0,002	0,002
Personer i styrelsen	0,001	0,007	0,010	0,007
VD - Kön	-0,100	0,071	-0,143*	0,073
VD - Ålder	-0,004	0,003	-0,003	0,003
VD - Ledningens ägande	0,016	0,058	0,018	0,050
Utländskt ägande	0,002†	0,001		
Utländska noteringar	0,036	0,070	0,095†	0,058
Ägarspridning	-0,001	0,001	5,096	0,001
<u>Kontroll</u>				
Bransch				
Råvaror	-0,090	0,075	-0,071	0,076
Konsumentvaror	0,039	0,054	0,076	0,053
Konsumenttjänster	-0,082	0,056	0,012	0,050
Läkemedel	0,095	0,062	0,060	0,058
Olja & gas	0,228	0,220	-0,87	0,141
Teknik	-0,039	0,061	-0,107†	0,060
Telekommunikation	-0,093	0,166	-0,072	0,125
Verktyg			0,084	0,238
ROA	-0,031	0,055	-0,036	0,060
Skuldsättningsgrad	0,100	0,094	-0,059	0,085
Revisionsbyrå				
KPMG	0,033	0,049	0,065	0,046
Deloitte	0,121*	0,058	0,138*	0,057
EY	0,009	0,049	0,052	0,044
Övrig	0,097	0,133	0,025	0,127
Revisors uttalande	0,150**	0,055	0,114*	0,050
GRI	0,239***	0,041	0,171***	0,039
Konstant		0,899		1,010
Signifikans		0.000		0.000
Justerat R ²		29,4%		22,9%
Högsta VIF		2,224		1,477

† 0,1 signifikansnivå

* 0,05 signifikansnivå

** 0,01 signifikansnivå

*** 0,001 signifikansnivå

Tabell 8 presenteras två linjära regressioner för den beroende variabeln följer (och är specifika) eller förklarar. Modell 2, som har en population på 210, är variabeln utländskt ägande exkluderat för att få en så stor population som möjligt. I modell 1 är utländskt ägande inkluderat, vilket resulterar i en mindre

population (N=152). Hela modell 1 är signifikant, vilket även modell 2 är. Förklaringsgraden varierar en del mellan modellerna där den justerade förklaringsgraden är 29,4% respektive 22,9%, vilket innebär att 29,4% (22,9%) av variationen i den beroende variabeln kan förklaras av variationen av den oberoende variabeln. Även modellernas VIF-värde, för att förklara variabelernas korrelation, varierar mellan dem. Det högsta värdet i modell 1 är 2,224 medan i tabell 2 är högsta värdet 1,477, dock är det inget värde som överstiger den kritiska gränsen på 2,5.

Det går att utläsa i tabell 8 att det inte finns något signifikant samband mellan variabeln oberoende styrelse och den beroende variabeln. Det finns inte heller något signifikant samband med den andra styrelsevariabeln, antal personer i styrelse. Enligt studiens första hypotes (1a) förväntas det ett positivt samband mellan styrelsen struktur och den beroende variabeln, vilket inte är fallet med oberoende styrelse som är negativt. Även de två följande hypoteserna (2a och 3a) förväntar ett positivt samband mellan den beroende variabeln och en kvinnlig VD samt åldern på VD:n. I både modell 1 och modell 2 går det att utläsa att sambandet är negativt på de båda oberoende variabelerna, samt att i modell 2 har variabeln VD-kön ett svagt negativt signifikant samband med den beroende variabeln. Värt att notera ännu en gång är att kvinnliga VD:ar var väldigt få, vilket innebär att uttalande om ett resultat bör göras med försiktighet. Det finns inte heller något signifikant samband mellan ledningens ägande och den beroende variabeln.

De tre sista oberoende variabelerna innefattar företagets ägarstruktur. Variabeln utländskt ägande har ett svagt positivt samband (signifikansnivå på 10%) med den beroende variabeln, vilket innebär att desto större andel utländskt ägande desto högre andel följer (och är specifika) eller förklarar. Utländskt ägande finns endast i modell 1, vilket förklarades tidigare i avsnittet. Även utländska noteringar, som innefattas av hypotesen om utländskt ägande (5a), har ett positivt samband som är svagt signifikant på modell 2, men dock inte i modell 1. Ägarspridningen var inte signifikant i någon av modellerna, dock hade variabeln ett negativt samband i modell 1 och ett positivt samband i modell 2. I hypotes (6a) antas det finnas ett samband, alltså antingen positivt eller negativt, mellan ägarspridningen och den beroende variabeln men det finns inget signifikant samband mellan dessa enligt modell 1 och modell 2.

Studien har även använt sig av kontrollvariabler för att undersöka om det finns en risk att resultatet beror på något annat än de oberoende variabelerna. Vid kontrollvariabeln bransch har industri använts som referensvariabel. Det finns ett svagt samband mellan branschen teknik och referensvariabeln mot den beroende variabeln, vilket kan utläsas i modell 2. Eftersom det endast är på en bransch och endast i modell 2 är det svårt att göra några uttalande om resultatet. Eftersom det inte finns något företag i branschen verktyg som redovisar utländskt ägande är den branschvariabeln blank i modell 3. Vidare har varken lönsamhet (ROA) och skuldsättningsgrad ett signifikant samband med den beroende variabeln i någon av de båda modellerna. Studien har även undersökt om valet av revisionsbyrå har betydelse för företaget. I tabell 8 har PwC använts som referensvariabel och enligt både modell 1 och modell 2 finns det ett svagt positivt signifikant samband på 5% för Deloitte. Detta betyder att företag med revisorer från

Deloitte följer (och är specifika) eller förklarar i större utsträckning än företag med revisorer från PwC. De två sista kontrollvariablerna, revisors uttalande och applicering av GRI, har signifikanta samband i båda modellerna. Revisorns uttalande har ett signifikant positivt samband respektive ett svagt signifikant samband i modell 1 och modell 2. Dock sticker kontrollvariabeln applicering av GRI ut som har ett väldigt starkt positivt samband på 0,1%, med den beroende variabel, vilket alltså innebär att applicering av GRI innebär en hög andel av följer (och är specifika) eller förklarar.

Tabell 9. Multipel linjär regression - beroende variabel mängden hållbarhetsredovisning

Variabel	MODELL 3 N:148		MODELL 4 N:202	
	B-koefficient	S.E.	B-koefficient	S.E.
<i>Oberoende</i>				
Oberoende styrelse	-0,045	0,111	-0,022	0,087
Personer i styrelsen	0,106	0,316	0,077	0,288
VD - Kön	-1,227	2,972	-3,759	2,772
VD - Ålder	-0,78	0,137	-0,050	0,112
VD - Ledningens ägande	3,598	2,438	1,881	1,916
Utländskt ägande	0,038	0,044		
Utländska noteringar	7,732**	2,951	6,036**	2,230
Ägarspridning	-0,004	0,045	-0,35	0,036
<i>Kontroll</i>				
Bransch				
Råvaror	3,210	3,206	4,577	2,916
Konsumentvaror	0,075	2,392	3,989†	2,038
Konsumenttjänster	-1,420	2,500	-0,072	2,000
Läkemedel	0,093	2,654	0,389	2,237
Olja & gas	-6,250	9,214	-3,486	5,378
Teknik	-5,169*	2,590	-3,894†	2,296
Telekommunikation	-5,838	6,984	-2,220	4,769
Verktyg			-0,643	9,042
ROA	0,194	2,290	0,833	2,271
Skuldsättningsgrad	-10,044	36,493	-12,821	23,425
Revisionsbyrå				
KPMG	-1,026	2,108	-1,561	1,808
Deloitte	-1,817	2,614	-1,788	2,233
EY	-0,157	2,098	0,799	1,711
Övrig	-4,901	5,594	-2,088	4,812
Revisors uttalande	4,634*	2,308	3,522†	1,952
GRI	9,036***	1,784	10,551***	1,536
Konstant		15,126		26,812
Signifikans		0,000		0,000
Justerat R ²		27,9%		30,9%
Högsta VIF		1,725		1,556

† 0,1 Signifikansnivå

* 0,05 Signifikansnivå

** 0,01 Signifikansnivå

*** 0,001 Signifikansnivå

Studiens andra beroende variabel, mängden hållbarhetsredovisning som beräknats som en andel, presenteras i tabell 9. Tabellen presenteras på liknande sätt som tabell 8, där det finns två olika populationer. En för N=148 (modell 3), där variabeln utländskt ägande är inkluderat och en modell för

N=202 (modell 4), där företag som inte har redovisat utländskt ägande inkluderas. Likt tabell 8 är även branschvariabeln för verktyg blank i modell 3, då inget företag som redovisar utländskt ägande finns i branschen. Både modell 3 och modell 4 är signifikanta och deras förklaringsgrad är högre än i tabell 8, med en justerad förklaringsgrad på 27,9% respektive 30,9%. Det högsta VIF-värdet är relativt lika mellan modellerna, med 1,725 i modell 3 och 1,556 i modell 4.

De oberoende variablerna skiljer sig inte mycket från tabell 8. Det finns inget samband mellan styrelsens struktur, vilket innefattar oberoende styrelse och antal personer i styrelsen. Likt tabell 8 har variabeln för oberoende styrelses i modell 3 och modell 4 (tabell 9) ett negativt samband, vilket motsäger hypotes (1b). Även studiens tre oberoende variabler gällande företagets VD liknar resultatet i tabell 8. Resultatet för ledningens ägande har ett positivt samband medans VD-kön och VD-ålder motsäger antagandet om att det skulle vara ett positivt samband med den beroende variabeln, dock har ingen av variablerna något signifikant samband likt modell 2. Vidare har utländskt ägande, som finns i modell 3, ett positivt samband men är dock inte signifikant. Den andra variabeln för utländskt ägande, utländska noteringar, har däremot ett relativt starkt positivt samband (1%) med den beroende variabeln i både modell 3 och modell 4. Det signifikanta sambandet innebär att desto fler noteringar utomlands ett företag har desto större andel hållbarhetsredovisning publicerar de. Ägarspridningen har ett negativt samband, men det är inte signifikant i någon av modellerna.

I modell 3 framgår det att branschen teknik har ett svagt signifikant samband och i modell 4 har konsumentvaror och teknik ett svagt signifikant samband med industri som referensvariabel. Likt tabell 8 är resultatet svårt att uttala sig om då endast små signifikansnivåer finns. Det finns inte heller något signifikant samband mellan lönsamhet (ROA) eller skuldsättningsgrad och den beroende variabeln. Kontrollvariabeln för revisionsbyrå har i tabell 9 också applicerat PwC som referensvariabel. Det finns inga signifikanta samband för revisionsbyrå i varken modell 3 eller modell 4. Revisornas uttalande har ett svagt signifikant samband (5%) i modell 3 och ett ännu svagare signifikant samband (10%) i modell 4. Likt tabell 8 sticker kontroll variabeln för applicering av GRI även ut i tabell 9. Enligt både modell 3 och modell 4 har applicering av GRI ett starkt signifikant (positivt) samband (0,1%) med den beroende variabeln, vilket innebär att ett företag som applicerat GRI har en större andel hållbarhetsredovisning jämfört med dem som inte applicerar GRI i sin hållbarhetsredovisning.

6.5 Sammanställning av hypotesprövning

H1a: *Det finns ett positivt samband mellan styrelsens struktur (självständighet respektive storlek) och hållbarhetsredovisningens innehåll*

H1b: *Det finns ett positivt samband mellan styrelsens struktur (självständighet respektive storlek) och mängden hållbarhetsredovisning*

I samtliga modeller finns det inget signifikant samband mellan variablerna oberoende styrelse eller antal personer i styrelsen och de båda beroende variablerna. Oberoende styrelse har även ett negativt samband i samtliga fyra modeller. Därför förkastas båda hypoteserna.

H2a: *Det finns ett positivt samband mellan en kvinnlig VD och hållbarhetsredovisningens innehåll*

H2b: *Det finns ett positivt samband mellan en kvinnlig VD och mängden hållbarhetsredovisning*

Eftersom det fanns väldigt få kvinnliga VD:ar kan det vara svårt att uttala sig om ett resultat och därmed bör uttalandet ske med viss försiktighet. Dock är det enligt samtliga modeller ett negativt samband och ett signifikant sådant i modell 2. Därför förkastas båda hypoteserna.

H3a: *Det finns ett positivt samband mellan en VD:s ålder och hållbarhetsredovisningens innehåll*

H3b: *Det finns ett positivt samband mellan en VD:s ålder och mängden hållbarhetsredovisning*

Likt variabeln VD-kön har VD-ålder ett negativt samband med de båda beroende variablerna i samtliga modeller och därför förkastas båda hypoteserna.

H4a: *Det finns ett samband mellan ledningens ägande och hållbarhetsredovisningens innehåll*

H4b: *Det finns ett samband mellan ledningens ägande och mängden hållbarhetsredovisning*

Variabeln för ledningens ägande hade likt studiens antagande ett samband med de båda beroende variablerna i samtliga modeller och i detta fall ett positivt sådant. Dock var det ingen modell som presenterade ett signifikant samband, vilket innebär att båda hypoteserna förkastas.

H5a: *Det finns ett positivt samband mellan utländskt ägande och hållbarhetsredovisningens innehåll*

H5b: *Det finns ett positivt samband mellan utländskt ägande och mängden hållbarhetsredovisning*

Enligt modell 1 har variabeln för utländskt ägande ett svagt signifikant samband (positivt) med den beroende variabeln för följer (och är specifika) eller förklarar. Lika gäller för variabeln utländska noteringar men som visar ett svagt signifikant samband (positivt) i modell 2. I tabell 9 har variabeln utländska noteringar ett signifikant (positivt) samband med mängden hållbarhetsredovisning i både modell 3 och modell 4. Sammanfattningsvis kan det konstateras att det finns signifikanta samband med de båda beroende variablerna, dock väldigt svagt för följer (och är specifika) eller förklarar. Därför kan ingen av hypoteserna (5a) och (5b) förkastas.

H6a: *Det finns ett samband mellan ägarspridning och hållbarhetsredovisningens innehåll*

H6b: *Det finns ett samband mellan ägarspridning och mängden hållbarhetsredovisning*

Ägarspridning hade inget signifikant samband, varken med beroende variabeln hållbarhetsredovisningens innehåll eller mängden hållbarhetsredovisning. Därför förkastas båda hypoteserna.

Tabell 10. Sammanfattning av hypotesprövning

HYPOTES	FÖRVÄNTAT SAMBAND	A	B
H1 Styrelse struktur	+	Förkastas	Förkastas
H2 VD – Kön	+	Förkastas	Förkastas
H3 VD - Ålder	+	Förkastas	Förkastas
H4 VD - Ledningens ägande	+/-	Förkastas	Förkastas
H5 Utländskt ägande	+	Förkastas ej	Förkastas ej
H6 Ägarspridning	+/-	Förkastas	Förkastas

7. Slutsats och diskussion

7.1 Slutsats

Studiens syfte har varit att förklara huruvida bolagsstyrningsmekanismer påverkar omfattningen av företags hållbarhetsredovisning. I den här studien definierades omfattning som innehåll och mängd, där innehåll innebär följer (och är specifika) eller förklarar hållbarhetsupplysningar inom utvalda områden och mängd innebär andelen hållbarhetsredovisning i rapporterna. Studiens variabler för bolagsstyrningsmekanismer var styrelsens struktur (oberoende styrelse och antal personer i styrelsen), verkställande direktör (kön, ålder och ägande) samt ägarstruktur (utländskt ägande och ägarspridning). Samtliga modeller som presenteras i analysdelen är signifikanta, vilket är positivt. Även den justerade förklaringsgraden (se avsnitt 5.4) är relativt hög i samtliga modeller där det lägsta förklaringsgraden var 22,9% (modell 2).

De två första oberoende variablerna i studien var oberoende styrelse och antal personer i styrelsen. Båda dessa variabler innefattas i studiens första hypotes som innebar att det skulle finnas ett positivt samband mellan styrelsens struktur och de beroende variablerna. Den här studiens resultat har inget signifikant samband mellan en oberoende styrelse och omfattningen av hållbarhetsredovisningen. Resultatet går emot tidigare studiers resultat (Donnelly & Mulcahy, 2008; Jain & Jamali, 2016; Mahmood, Kouser, Ali, Ahmad & Salman, 2018; Miras-Rodríguez, Martínez-Martínez & Escobar-Pérez, 2018) som menar att ett företag med en oberoende styrelse har högre krav på att redovisa mer och är således mer benägna att göra det. Enligt Donnelly och Mulcahy (2008) borde alltså företag med en oberoende styrelse, enligt positiv redovisningsteori, ha mer incitament att övervaka ledningsgruppen då de saknar direkt insyn i ledningen, vilket i sin tur leder till en mer transparent redovisning. I den här studien finns det istället ett negativt samband för en oberoende styrelse. En anledning till skillnaden kan vara att den här studien operationaliserat oberoende styrelse genom andelen personer från ledningsgruppen som även sitter i styrelsen. Företagen i den här studien hade en hög andel oberoende styrelsemedlemmar med ett medelvärde på 94,85% (N:210). Hade den här studien, likt Mahmood et.al. (2018), även inkluderat styrelsemedlemmar med en familje- samt affärsrelation med någon i företagets ledningsgrupp skulle antagligen andelen vara lägre och resultatet annorlunda. Att det är ett negativt samband mellan en oberoende styrelse och hållbarhetsredovisningens omfattning i studiens resultat kan möjligtvis förklaras av positiv redovisningsteori. Enligt Watts och Zimmerman (1990) agerar människan endast för att maximera sin egen nytta, vilket kan vara fallet när styrelsen inte har någon direkt möjlighet att övervaka och påverka hur ledningsgruppen redovisar. Alltså kan ledningsgruppen välja att bortse från att redovisa viss information i hållbarhetsredovisningen för att maximera sin egen nytta.

Även den oberoende variabel personer i styrelsen saknade ett signifikant samband enligt samtliga modeller i studiens analys. Studiens resultat kan alltså inte stärka Liao, Lin och Zhang (2018) resultat, som menar att en större styrelse har mer resurser och enligt intressentteorin innebär mer resurser att företaget kan tillgodose fler intressenter med information. Resultatet stärker även inte Liao, Lin och Zhang

(2018) uttalande om att hållbarhetsredovisning har bättre kvalitet då mer kunskap, erfarenhet samt åsikter från flera olika källor finns vid en större styrelse. Dock hade företagen i studien ett medelvärde på 8,07 styrelsemedlemmar och en standardavvikelse på 2,668 (N:210), vilket alltså innebär att det inte varierade särskilt mycket mellan studiens alla företag.

Studiens resultat motsäger även hypotesen att en kvinnlig VD skulle påverka hållbarhetsredovisningens omfattning positivt. Enligt Mahmood et.al. (2018) borde kvinnor vara mer benägna att vara legitima mot sin omgivning och mindre benägna att styras av sitt egenintresse. Enligt studiens alla fyra modeller är sambandet negativt och vid N:210 är det negativa sambandet signifikant. Det som dock har nämnts flera gånger i studien är att endast 5,7% (N:210) VD:ar är kvinnor, majoriteten från Small Cap. Därför kan det vara svårt att dra några specifika slutsatser med en sådan liten del kvinnor i studien. Även ålder på företagets VD motsäger studiens hypoteser om att en äldre VD påverkar omfattningen av hållbarhetsredovisningen positivt. Enligt Jain och Jamali (2016) borde en äldre VD, likt en kvinnlig VD, vara mer benägen att vara legitim mot sin omgivning och inte heller maximera sin egennytt. Dock visar även studiens resultat att det i samtliga modeller finns ett negativt samband mellan VD:ns ålder och omfattningen av hållbarhetsredovisningen. Eftersom den nya regleringen i årsredovisningslagen (SFS 2016:947) är relativt ny kan en förklaring vara att äldre VD:ar har en mer konservativ syn och har svårare att anpassa sig till nya regleringar än en yngre VD. Dock hade VD:s ålder i studiens företag en stor spridning då medelvärdet var 53,7 år och standardavvikelse på 6,137 (N:210), vilket antagligen kan förklaras med att företagen i studien var noterade och uppfyllde årsredovisningens storlekskrav (se avsnitt 3.1). Noteringen och företagets storlek innebär antagligen höga krav på erfarenhet vid tillsättning av VD, där högre ålder ofta innebär mer erfarenhet. Detta gör att VD:s ålder i studiens empiri var relativt hög.

Flera tidigare studier har funnit ett negativt samband mellan ledningens ägande och förhållandet till frivillig redovisning (Eng & Mak, 2003; Chau & Gray, 2010). Ett negativt samband går emot resultatet i den här studien. I samtliga modeller har ledningens ägande, som i den här studien innefattar VD:ns ägande, ett positivt samband med omfattningen av hållbarhetsredovisningen. Enligt Islam och Deegan (2008) kan dock företag med en hög andel ägande av ledningen innebära att internationella köpare bygger upp en oro och kräver mer transparent information. Denna studies empiriska data är hämtat från noterade företag från Stockholmsbörsen och uppfyller storlekskraven i årsredovisningslagen för uppförandet av hållbarhetsredovisning (se avsnitt 3.1). Likvid VD:s ålder, kan anledningen vara att eftersom företagen är noterade och stora har de ofta utländska intressenter vilket skulle ligga i linje med Islam och Deegan (2008) påstående om ett positivt samband, men det finns inga signifikanta samband i den här studien vilket gör att hypotesen förkastas. Dock jämförde den här studien VD:s aktiekapital mot totalt aktiekapital vilket kan bli missvisande eftersom vissa aktier har olika antal röster. Hade studien istället mätt antal röster hade resultatet kunnat se annorlunda ut eftersom antal röster är mer relevant än antal ägda aktier, då antal aktier inte alltid innebär mer inflytande i företaget.

Ägarstruktur är en återkommande och betydande bolagsstyrningsmekanism vid undersökningar för hållbarhetsredovisning på företagsnivå (Khan, Muttakin & Siddiqui, 2013; Haji, 2013; Esa & Zahari, 2016). Ägarstrukturen i den här studien definieras som utländskt ägande, utländska noteringar samt ägarspridning. Utländskt ägande (inklusive utländska noteringar) kan förklara hållbarhetsredovisningens omfattning hos företag vilket gör att studiens femte hypotes inte förkastas. Dock bör nämnas att samtliga modeller inte var signifikanta men variabeln har bedömts i sin helhet som signifikant både för hållbarhetsredovisningens innehåll och mängd. Tidigare studier har funnit en positiv effekt på hållbarhetsredovisningen när företag innehar utländskt ägande (Schipper, 1981; Haniffa & Cooke, 2005) vilken även denna studie fann. Studiens resultat ger därmed stöd åt bland annat Khan, Muttakin och Siddiqui (2013) och Cooke (1989) gällande att utländskt ägande och utländska noteringar kan påverka hållbarhetsredovisningens omfattning när det föreligger geografiska separationer mellan ledning och ägare samt när svenska företag är noterade på fler börser än Nasdaq Stockholm. Sambandet kan förklaras utifrån legitimitetsteorin där vi kan anta att företagen har verkat inom ramarna för vad de utländska ägarna förväntat sig av dem och därmed antas företagen agerat legitimt (Deegan & Underman, 2011). Resultatet tyder på att legitimiteten bör ha uppfattats olika hos varje företag i och med sambandet för hållbarhetsredovisningens innehåll. Utländskt ägande kan därmed påverka huruvida företag följer (och är specifika) eller förklarar dess hållbarhetsupplysningar inom områdena. En möjlig förklaring till sambandet kan vara att företagen använder hållbarhetsredovisning som en proaktiv legitimitetsstrategi, vilket skulle ligga i linje med Haniffa och Cooke (2005) resultat. Legitimitet anses nämligen vara en resurs som företagen är beroende av för att överleva (Dowling & Pfeffer, 1975; O'Donovan, 2002) och för att säkerställa sin fortsatta överlevnad innebär det att företagen troligtvis varit medvetna om att utländska ägare kan påverka deras legitimitet och därmed hållbarhetsredovisat förväntad omfattning. Utländskt ägande påverkar alltså hållbarhetsredovisningens omfattning vilket innebär att företagen informerat och strävat efter att underhålla relationen med dess intressenter genom att redovisa ytterligare information. Det är nämligen viktigt, enligt intressentteorin, med en bra och tydlig kommunikation mellan företaget och dess intressenter för företagets överlevnad (Van Der Laan Smith, Adhikari & Tondkar, 2005).

Analysen visade även att utländska noteringar som separat variabel påverkar hållbarhetsredovisningens omfattning vilket, likt tidigare anknytning, kan förklaras utifrån att företagen har agerat med vald strategi för att anses legitima. Vidare kan utländska noteringar antas påverkat hållbarhetsredovisningens omfattning eftersom det har skett en ökning av intressentgrupper (Bonsón & Bednárová, 2015) och dessa har varierande press och ställda krav på företagen. Om intressegrupperna är utländska bör det indikera på att företag väljer att redovisa mer än bara finansiell information, än just mer hållbarhetsredovisa den omfattning som förväntas för att upprätthålla sin legitimitet. Vi vill dock reservera vårt uttalande gällande noteringar utomlands då denna bör göras med försiktighet då variabeln har indikerat på ett möjligt snedvridet urval (se avsnitt 6.2).

Vidare visar analysens resultat att ägarspridning inte påverkar hållbarhetsredovisningens omfattning och därav förkastas studiens sjätte hypotes. Analysen uppvisade att studiens företag innehar ett relativt spritt

ägande då de som äger mindre än 10% har ett gemensamt ägande på över 70% i medelvärde för studiens båda beroende variabler. Spritt ägande har tidigare förknippats med intressekonflikter mellan agent och principal (Fama & Jensen, 1983; Reverte, 2009). Eftersom studien visar att ägarspridning inte påverkar hållbarhetsredovisningens omfattning kan det innebära att ledningen (agenten) inte har redovisat vad ägaren (principalen) förväntat och efterfrågat, utan redovisningen har grundat sig i ledningens egen självnytta vilket därmed leder till att informationsasymmetri uppstår mellan parterna (Jensen & Meckling, 1976). Studiens resultat stödjer därmed inte antagandet att vid spritt ägande, när efterfrågan av frivillig information ökar, ökar även hållbarhetsredovisningen (Corimer, Magnan & Van Velthoven (2005) utan här indikerar istället ägarspridningen inte alls påverka hållbarhetsredovisningens omfattning. Ur perspektivet för positiv redovisningsteori kan det antas att företaget agerat utan att ta hänsyn till externa intressenter krav, vilket i sin tur kan skada företagets rykte och legitimitet.

Enligt legitimitetsteorin finns det ett socialt kontrakt mellan ett företag och samhället vilket ständigt förändras (Dowling & Pfeffer, 1975; Guthrie & Parker, 1989; Brown & Deegan, 1998; Hooghiemstra, 2000) och när företag inte lever upp till det sociala kontraktet på grund av en bristfällig anpassning av samhällets förväntningar, uppstår ett legitimitetsgap (O'Donovan, 2002). Studiens resultat tyder på att det finns en obalans mellan lag och sociala normer i kontraktet när ägarspridningen inte påverkar de explicita termerna, det vill säga de lagstadgade sociala förväntningarna som här kan poneras som den nya lagen för hållbarhetsredovisning. Ägarspridning, speciellt för mindre aktieägare som har en begränsad möjlighet att kontrollera företagets ledning (Corimer, Magnan & Van Velthoven, 2005), bör företag enligt teorin redovisat ytterligare information för att upprätthålla och säkra sitt rykte (O'Donovan, 2002). Varför inte ägarspridningen påverkar hållbarhetsredovisningens omfattning kan bero på att företagets legitimitet och rykte inte har äventyrats och anses därmed inte behövas upprätthållas eller repareras. Oavsett vilken typ av ägarspridning företagen har borde det enligt tidigare studier och teorier ändå ha kunnat påverkat hållbarhetsredovisningens omfattning då antagna beslut bör syftat till att förbättra företagets ekonomiska, sociala och miljömässiga presentation både för företagets långsiktiga överlevnad men även för att upprätthålla sitt eget personliga rykte. Värt att notera är att, likt ledningens ägande, har ägarspridningen uträknats från antal aktier och inte antal röster, vilket skulle kunna påverka studiens resultat annorlunda (se avsnitt 7.1).

Förutom att analysera huruvida bolagsstyrningsmekanismer kan tänkas påverka hållbarhetsredovisningens omfattning studerades även ett antal kontrollvariabler för att undersöka om det fanns en risk att resultatet beror på något annat än bolagsstyrningsmekanismerna. Analysen presenterar endast svaga signifikanta skillnader mellan de olika branscherna som studiens företag är indelade i. Enligt modell 2, 3 och 4 finns det svaga signifikanta samband om att referensvariabeln industri redovisar hållbarhetsredovisning i högre omfattning än branschen teknik, vilket kan ligga i linje med Borglund, De Geer och Hallvarsson (2009) som menar att branscher med högre miljöpåverkan är mer benägna att hållbarhetsredovisa mer. Även branschen konsumentvaror har ett svagt signifikant samband enligt modell 4, dock är det positivt jämfört med industri. Att det är skillnad mellan branscher stärker den

institutionella teorin om isomorfi, där de olika branscherna antas verka för att likna varandra. Eftersom studien endast visade på svaga samband för ett fåtal branscher blir det dock svårt att uttala sig om sambandet allt för mycket. Studiens andra kontrollvariabel, storlek, visade sig däremot signifikant i samtliga modeller, vilket ligger i linje med tidigare studier (Tagesson, et.al., 2009; Muhammed et.al., 2018). Dock valdes variabeln storlek att exkluderas från samtliga modeller då de korrelerade för mycket med den oberoende variabeln personer i styrelsen.

Ett företag som uppvisar en högre lönsamhet bör vilja upprätthålla mer frivillig information (Roberts, 1992; Tagesson et.al., 2009; Broberg, Tagesson & Collin, 2010) för att tillgodose intressenterna med tillräcklig information för att därmed vinna, upprätthålla eller reparera företagets legitimitet (O'Donovan, 2002). Dessutom har ett lönsammare företag råd att investera i medel för att hållbarhetsredovisa mer (Tagesson, et.al., 2009). Analysens resultat motsäger tidigare studier och visar på att lönsamheten inte påverkar hållbarhetsredovisningens omfattning. Vidare stöds inte antagandet om att agenten agerar efter självintresse och redovisar främst för egen vinning när företaget har mer positiv information att redovisa, utan resultatet tyder på att oavsett positiv eller negativ information påverkar inte företagets lönsamhet hållbarhetsredovisningens omfattning. Vidare menar tidigare forskning även att ett företag med en högre skuldsättningsgrad är mer benägna att redovisa mer frivillig information och dessutom med högre informationskvalitet (Broberg, Tagesson & Collin, 2010; Ismail & Chandler, 2005). Analysens resultat motsäger även tidigare studier om skuldsättningsgradens påverkan av hållbarhetsredovisningens omfattning, då inga signifikanta samband går att utläsa. I den här studien har vi valt att definiera skuldsättningsgrad som totala skulder genom totalt eget kapital för smidigare och konsekventa uträkningar. Hade istället skuldsättningsgraden definierats som justerade skulder genom justerat eget kapital, vilket också är ett vanligt mått, kan variabeln eventuellt påverkat studiens resultat annorlunda.

Studiens analys presenterar endast svaga liknelser med tidigare studier som funnit samband på företags redovisningsval och revisionsbyråers påverkan (Falkman & Tagesson, 2008; Collin, Tagesson, Andersson, Cato & Hansson, 2009). Endast modell 1 och 2 i analysen visade att Deloitte hade mer påverkan på hållbarhetsredovisningens omfattning jämfört med referensvariabeln PwC, dock med en svag signifikans. Modell 3 och 4 visade däremot ett negativt samband, men inte ett signifikant sådant, vilket innebär att det inte finns några direkta skillnader mellan revisionsbyråerna i studien. Värt att notera är att 98,1% (N:210) anlitade någon av Big 4, vilket innebär att det är möjligt att koppla resultatet till isomorfi gällande att Big 4 försöker likna varandra för att inte tappa marknadsandelar. Vidare kan det normativa synsättet inom institutionell teori förklara hur revisorns uttalande, om en hållbarhetsrapport upprättats, påverkar hållbarhetsredovisningens omfattning. Företag antas tillämpa särskild praxis på grund av press som uppstått från gruppnormer och även press från revisorn själv att följa redovisningsstandarder (DiMaggio & Powell, 1983), vilket här kan tänkas vara att hållbarhetsredovisa en viss omfattning. Studiens resultat går emot tidigare undersökningar som visat på att många revisorer inte uttalar sig om en hållbarhetsrapport upprättats (Ljungdahl, 2019). Företagen har troligtvis insett att

revisorns uttalande, en extern part, säkerligen stärker företagets legitimitet och trovärdighet och därmed efterfrågat detta. Studiens resultat går i linje med Habek och Wolnaik (2016), om en extern kontroll utövas på hållbarhetsredovisningens omfattning samt kvalitet ger detta en positiv inverkan hos företaget. Studiens starkaste signifikanta samband är GRI:s påverkan på hållbarhetsredovisningens omfattning. Resultatet visar att företag som applicerar GRI har en hög andel av följer (och är specifika) eller förklarar samt mängd. Studien har fått liknade resultat som tidigare studier, att det finns ett samband mellan användandet av GRI som riktlinjer och hållbarhetsredovisning (Freundlieb & Teuteberg, 2013; Habek & Wolnaik, 2016; Blasco & King, 2017). En möjlig förklaring kan vara att företagen ser appliceringen av GRI som ett strategiverktyg och anser det som ett lämplig företagsval då de agerar utifrån press från sin institutionella miljö och vill därmed anses legitima mot sina externa intressenter. Det finns även fler möjliga teoretiska förklaringar till GRI:s påverkan på hållbarhetsredovisningens omfattning. Företagen kan ha applicerat GRI på grund av starka förväntningar från kraftfulla intressenter eller så har företaget valt att efterlikna andra framgångsrika företag som applicerat GRI och tänkt att redovisningsvalet minskar företagets osäkerhet och att konkurrensfördelar för företagets legitimitets skapas.

7.2 Forskningsbidrag

Studien påvisar att ingen av studiens undersökta bolagsstyrningsmekanismer, förutom utländskt ägande, har någon signifikantpåverkan på hållbarhetsredovisningens omfattning. Studien utgick ifrån en deduktiv ansats då tidigare studier (Mahmood et.al., 2018; Miras-Rodríguez, Martínez-Martínez & Escobar-Pérez, 2018) har funnit att hållbarhetsredovisningen kan påverkas av bolagsstyrningsmekanismer. Varför denna studie fann väldigt få samband beror till stor sannolikhet att hållbarhetsredovisningen har mätts på annat vis än tidigare studier. Den här studien bidrar till att undersöka omfattningen i hållbarhetsredovisningen i en ny kontext, med den nya lagen för hållbarhetsredovisning som utgångspunkt. Resultatet blev dock inte som förväntat och en möjlig förklaring kan vara att lagen är relativt ny och att denna studie har mätt hållbarhetsredovisningens omfattning utefter den nya regleringen. Troligtvis anser flera av de undersökta företagen att de uppfyller lagens kriterier gällande hållbarhetsredovisningens omfattning, men eftersom regleringen är så pass ny kan appliceringen av studiens mätmetod inte vara fullständigt lämplig för att fånga sambandet med bolagsstyrningsmekanismerna. Trots detta påvisar studien att en bolagsstyrningsmekanism, utländskt ägande, stödjer tidigare forskning gällande mekanismens påverkan. Studiens teoretiska bidrag blir därmed att utländskt ägande påverkar hållbarhetsredovisningens omfattning i den nya kontexten, vilket förklaras med hjälp av legitimitetsteori och intressentteori (se avsnitt 7.1). Ytterligare en anledning till resultatet skulle kunna vara att företag med flera noteringar och utländskt ägande antagligen är större och mer välkända bolag, vilket skulle kunna innebära att de har arbetat en längre tid med sin hållbarhetsredovisning och hur den bör redovisas. Däremot bör även studiens kontrollvariabler anses ha en bidragande faktor. Enligt analysen har revisorns uttalande ett signifikant samband med hållbarhetsredovisningens omfattning och applicering av GRI ett starkt signifikant samband med hållbarhetsredovisningens omfattning enligt samtliga av analysens modeller. De två kontrollvariablerna har alltså en starkare signifikansnivå än studiens oberoende variabler.

Studien kan även bidra praktiskt och vara av intresse för företags intressenter. Intressenterna borde vara medvetna om att företag kan agera utifrån egenintresse eller till och med redovisa för syns skull och inte för substansen. Om så är fallet blir inte informationen i innehållet lika värdefullt och tenderar istället att bli generell istället för specifik för just det företaget. Genom att uppmärksamma företag och intressenter om att hållbarhetsredovisningens omfattning kan påverkas av bolagsstyrningsmekanismer, framförallt utländskt ägande, kan de förhoppningsvis i framtiden generera bättre och mer informativ omfattning i hållbarhetsredovisningarna för att på så vis leverera vad samhället förväntar sig. Dessutom förändras dessa förväntningar över tid och det blir därmed nödvändigt för företagen att agera responsivt till både nuvarande men även framtida förväntningar. Bidraget till företagets intressenter innefattas även av studien resultat angående de två kontrollvariablerna om revisorns uttalande och applicering av GRI. Framtida intressenter kan därmed förvänta sig att det finns positiva samband mellan ett företag som har en revisor som uttalar sig om hållbarhetsinformationen samt applicerar GRI med hållbarhetsredovisningens omfattning.

7.3 Fortsatt forskning

Denna studies syfte var att förklara huruvida bolagsstyrningsmekanismer påverkar omfattningen av företags hållbarhetsredovisning. Studien har utgått från sekundärdata från årsredovisningar och hållbarhetsrapporter efter införandet av den nya regleringen (SFS 2016:947), där även omfattningen av hållbarhetsredovisningen har operationaliserats från. Eftersom regleringen är relativt ny (SFS 2016:947) kunde vi vid datainsamlingen notera att flera företag informerade om att de hade sin hållbarhetsredovisning under utveckling och att den skulle förbättras till nästkommande år. Detta var inget som presenterades i den här studien då syftet med studien var att undersöka hur hållbarhetsinformationen redovisades i de aktuella dokumenten. Därför skulle det vara intressant att undersöka företags hållbarhetsredovisning på ett liknande sätt som denna studie men om några år framåt i tiden då företagen troligtvis har fått tydligare rutiner om hur de ska redovisa hållbarhetsinformationen. Vidare skulle det även vara intressant att göra en longitudinell studie där data samlas över tid för att studera en förändring. Det skulle kunna skapa möjligheten att undersöka om hållbarhetsredovisningens omfattning påverkats samt förändrats innan och efter införandet av regleringen och vilken effekt denna har givit.

Vid datainsamlingen sorterades företagen in under tre olika indelningar (Large Cap, Mid Cap och Small Cap) beroende på vilket börsvärde de hade på Nasdaq Stockholm. Eftersom studiens syfte inte inkluderade en undersökning mellan de olika indelningarna användes inte den typen av data vid studiens analys. Dock noterades relativt stora skillnader mellan dem, speciellt mellan Large Cap och Small Cap, vilket skulle göra det intressant att närmare undersöka dessa skillnader och vad det kan bero på.

Studiens starkaste samband var applicering av GRI och hållbarhetsredovisningens omfattning. Studien noterade även skillnader här, där företag inom Large Cap visade på att de applicerar GRI-riktlinjerna i

större utsträckning än Small Cap. Det vore därmed relevant att exempelvis undersöka applicering av GRI indelningarna emellan, det vill säga genomföra en komparativ analys för att finna likheter och olikheter. Dessutom kan en longitudinell studie vara relevant för att se effekter innan och efter införandet av regleringen. På så vis kan information ges om vad en applicering av GRI kan ge för effekter på företagens verksamheter och även resultera i relevant information till normgivare.

8. Referenser

- Abor, J. & Biekpe, N. (2007) Corporate governance, ownership structure and performance of SMEs in Ghana: implications for financing opportunities. *Corporate Governance*, 7(3), 288–300.
- Ackers, B. (2017) Independent corporate social responsibility assurance: A response to soft laws, or influenced by company size and industry sector?. *International Journal of Disclosure and Governance*, 14(1), 278–298.
- Adams, C.A., Hill, W-Y. & Roberts, C.B. (1998) Corporate social reporting practices in western europe: Legitimizing corporate behaviour?. *British Accounting Review*, 30, 1–21.
- Adrem, A.H. (1999) *Essays on disclosure practices in Sweden—Causes and effects*. Lund: Lund University Press.
- Ali, W., Alsayegh, M.F., Ahmad, Z., Mahmood, Z. & Iqbal, J. (2018). The Relationship between Social Visibility and CSR Disclosure. *Journal of Sustainability*, 10(1), 886.
- Applied Corporate Governance. (u.å) *Definition of Corporate Governance*, tillgänglig via <https://www.applied-corporate-governance.com/definition-of-corporate-governance/> [2019-02-12].
- Arvidsson, S (2017) Hållbarhetsrapportering i de största bolagen – trender och tendenser. *Balans*, mars.
<https://www.tidningenbalans.se/wp-content/uploads/2017/05/Hallbarhet-i-de-storsta-bolagen-trender-och-tendenser.pdf>
- Axén, L (2018) Exploring the association between the content of internal audit disclosures and external audit fees: Evidence from Sweden. *International Journal of Auditing*, 22, 285–297.
- Barnett, M.L. (2007) Stakeholder influence capacity and the variability of financial returns to corporate social responsibility. *Academy of Management Review*, 32(3), 794–816.
- BDO. (2018) CSR – hållbarhetsredovisning, tillgänglig via <http://www.bdo.se/sv-se/tjanster/radgivning/csr-hallbarhetsredovisning> [2019-01-03].
- Blasco, J.L. & King, A. (2017) *The road ahead- The KPMG Survey of Corporate Responsibility Reporting 2017*, tillgänglig via <https://assets.kpmg/content/dam/kpmg/xx/pdf/2017/10/kpmg-survey-of-corporate-responsibility-reporting-2017.pdf> [2019-01-05].

- Bonsón, E. & Bednárová, M. (2015) CSR reporting practices of Eurozone companies. *Spanish Accounting Review*, 18(2), 182–193.
- Borglund, T., De Geer, H. & Hallvarsson, M. (2009) *Värdeskapande CSR – Hur företag tar socialt ansvar*. Falun: Norstedts Akademiska.
- Borglund, T., Frostenson, M. & Windell, K. (2010) Effekterna av hållbarhetsredovisning. *Regeringskansliet*, september.
<https://www.regeringen.se/49bb56/contentassets/ae1b2a3db1a34b6491f2324ed526a657/effekterna-av-hallbarhetsredovisning-n2010.30>
- Brammer, S., Millington, A. & Pavelin, S. (2007) Gender and Ethnic Diversity Among UK Corporate Boards. *Business Source Premier*, 15(2), 393–403.
- Broberg, P., Tagesson, T. & Collin, S.O. (2010) What explains variation in voluntary disclosure? A study of the annual reports of corporations listed on the Stockholm Stock Exchange. *Journal of Management & Governance*, 14(4), 351–377.
- Brown, N. & Deegan, C. (1998) The public disclosure of environmental performance information - a dual test of media agenda setting theory and legitimacy theory. *Accounting and Business research*, 29(1), 21–41.
- Bryman, A. & Bell, E. (2013). *Företagsekonomiska forskningsmetoder*. Stockholm: Liber.
- Bryman, A. & Bell, E. (2017). *Företagsekonomiska forskningsmetoder*. Stockholm: Liber.
- Carpenter, V.L. & Feroz, E.H. (2001) Institutional theory and accounting rule choice: An analysis of four US state governments' decisions to adopt generally accepted accounting principles. *Accounting, Organizations and Society*, 26(7-8), 565-96.
- Chau, G. & Gray, S. J. (2010) Family ownership, board independence and voluntary disclosure: Evidence from Hong Kong. *Journal of International Accounting, Auditing and Taxation*, 19(2), 93–109.
- Clarkson, M. B. E. (1995). A Stakeholder Framework for Analyzing and Evaluating Corporate Social Performance. *The Academy of Management Review*, 20(1), 92-117.
- Collin, S-O.Y., Tagesson, T., Andersson, A., Cato, J. & Hansson, K. (2009) Explaining the choice of accounting standards in municipal corporations: Positive accounting theory and institutional theory as

competitive or concurrent theories. *Critical Perspectives on Accounting*, 20(2), 141–174.

Cooke, T. E. (1989) Voluntary corporate disclosure by Swedish companies. *Journal of International Financial Management and Accounting*, 1(2), 171–195.

Cowen, S.S., Ferreri, L.B. & Parker, L.D. (1987) The impact of corporate characteristics on social responsibility disclosure: A typology and frequency-based analysis. *Accounting, Organizations and Society*, 12(2), 111–122.

Cormier, D., Magnan, M. & Van Velthoven, B. (2005) Environmental disclosure quality in large

German companies: Economic incentives, public pressures or institutional conditions? *European Accounting Review*, 14(1), 3–39.

Damberg, M. & Johansson, M. (2016) Nu ställer vi krav på hållbarhet för företag. *Regeringskansliet*, 18 maj.

<https://www.regeringen.se/debattartiklar/2016/05/nu-staller-vi-krav-pa-hallbarhet-for-foretag/>

Deegan, C. (2002) The legitimising effect of social and environmental disclosures – a theoretical foundation. *Accounting, Auditing & Accountability Journal*, 15(3), 282–311.

Deegan, C. & Gordon, B. (1996) A study of the environmental disclosure practices of Australian corporations. *Accounting and Business Research*, 26(3), 187–99.

Deegan, C. & Unerman, J. (2011) *Financial Accounting Theory*. 2. Uppl. Berkshire: McGraw-Hill Education.

DiMaggio, P.J. & Powell, W.W. (1983) The iron cage revisited: Institutional isomorphism and collective rationality in organizational fields. *American Sociological Review*, 48(1), 146–60.

Djurfeldt, G. & Barmark, M. (2009) *Statistisk verktyglåda 2 - multivariat analys*. Lund: Studentlitteratur.

Djurfeldt, G., Larsson, R. & Stjärnhagen, O. (2018) *Statistisk verktyglåda 1 - samhällsvetenskaplig orsaksanalys med kvantitativa metoder*. 3. Uppl. Lund: Studentlitteratur.

Donnelly, R. & Mulcahy, M. (2008) Board structure, ownership, and voluntary disclosure in Ireland. *Corporate Governance: An International Review*, 16(5), 416–429.

Dowling, J. & Pfeffer, J. (1975) Organizational legitimacy: social values and organizational behavior. *Pacific Sociological Review*, 18(1), 122–136.

Eccles, R.G. (2004) Hopes and fears for financial reporting and corporate governance. *Balance Sheet*, 12(2), 8–13.

Edwards, C. (2018) What's the Triple Bottom Line? *Business.com*, 26 July.

<https://www.business.com/articles/triple-bottom-line-defined/>

Eng, L.L. & Mak, Y.T. (2003) Corporate governance and voluntary disclosure. *Journal of Accounting and Public Policy*, 22(4), 325–345.

Esa, E. & Zahari, A.R. (2016) Corporate social responsibility: Ownership structures, board characteristics & the mediating role of board compensation. *Procedia Economics and Finance*, 35(1), 35–43.

Falkman, P. & Tagesson, T. (2008) Accrual accounting does not necessarily mean accrual accounting: Factors that counteract compliance with accounting standards in Swedish municipal accounting. *Scandinavian Journal of Management*, 24(3), 271–283.

Fama, E.F. & Jensen, M.C. (1983) Separation of ownership and control. *The journal of law and Economics*, 26(2), 301–326.

Fernandez-Feijoo, B., Romero, S. & Ruiz, S. (2014) Effect of Stakeholders' Pressure on Transparency of Sustainability Reports within the GRI Framework. *Journal of Business Ethics*, 122, 53–63.

Freeman, R.E. (2010) *Strategic Management: A Stakeholder Approach*. Cambridge: Cambridge University Press.

Freundlieb, M. & Teuteberg, F. (2013) Corporate social responsibility reporting – a transnational analysis of online corporate social responsibility reports by market-listed companies: contents and their evolution. *International Journal Innovation and Sustainable Development*, 7(1), 1–26.

Frostenson, M., Helin, S. & Sandström, J. (2013) *Hållbarhetsredovisning i svensk detaljhandel – roll, relevans och nytta*. Stockholm: Handelns Utvecklingsråd.

<http://handelsradet.se/wp-content/uploads/2014/11/2013-2-Hallbarhetsredovisning-i-svensk-detaljhandel.pdf>

Gedajlovic, E. & Shapiro, D.M. (2002) Ownership Structure and Firm Profitability in Japan. *The*

Academy of Management Journal, 45(3), 565–575.

Ghazali, N.A.M. (2007) Ownership structure and corporate social responsibility disclosure: Some Malaysian evidence. *Corporate Governance*, 7(3), 251–266.

Gibbins, M., Richardson, A., & Waterhouse, J. (1990) The management of corporate financial disclosures: Opportunism, ritualism, politics and processes. *Journal of Accounting Research*, 28(1), 121–143.

Glass, C., Cook, A. & Ingersoll, A. R. (2015) Do Women Leaders Promote Sustainability? Analyzing the Effect of Corporate Governance Composition on Environmental Performance. *Business Strategy and the Environment*, 25, 495-511.

Gray, R., Kouhy, R. & Lavers, S. (1995) Corporate social and environmental reporting. A review of the literature and a longitudinal study of UK disclosure. *Accounting, Auditing & Accountability Journal*, 8(2), 47–77.

Gray, R., Owen, D. & Adams, C. (1996) *Accounting and Accountability: Changes and Challenges in Corporate Social and Environment Reporting*. London: Prentice-Hall.

GRI. (2018a) *About sustainability reporting*, tillgänglig via <https://www.globalreporting.org/information/sustainability-reporting/Pages/default.aspx> [2019-01-03].

GRI. (2018b) *GRI Standards*, tillgänglig via <https://www.globalreporting.org/standards> [2019-01-03].

GRI. (2018c). *GRI standards download center*, tillgänglig via <https://www.globalreporting.org/standards/gri-standards-download-center/> [2019-02-19].

Guthrie, J. & Parker, L.D. (1989) Corporate social reporting: a rebuttal of legitimacy theory. *Accounting and Business Research*, 19(76), 343–352.

Habek, P. & Wolnaik, R. (2016) Assessing the quality of corporate social responsibility reports: the case of reporting practices in selected European Union member states. *Quality and Quantity*, 50(1), 399–420.

Haji, A.A. (2013) Corporate social responsibility disclosures over time: Evidence from Malaysia. *Managerial Auditing Journal*, 28(7), 647–676.

- Hamilton, G.G. & Biggart, N.M. (1988) Market, culture, and authority: A comparative analysis of management and organization in the Far East. *American Journal of Sociology*, 94, 52–94.
- Haniffa, R.M. & Cooke, T. E. (2005) The impact of culture and governance on corporate social reporting. *Journal of Accounting and Public Policy*, 24(5), 391–430.
- Hackston, D. & Milne, M. J. (1996). Some determinants of social and environmental disclosures in New Zealand companies. *Accounting, Auditing & Accountability Journal*, 9(1), 77-108.
- Hooghiemstra, R. (2000) Corporate Communication and Impression Management - New Perspectives Why Companies Engage in Corporate Social Reporting. *Journal of Business Ethics*, 27(1), 55–68.
- Ibrahim, N. A. & Angelidis, J. P. (1994) Effect of board members' gender on corporate social responsiveness orientation. *Journal of applied business research*, 10(1), 35-40.
- Islam, M.A. & Deegan, C. (2008) Motivations for an organization within a developing country to report social responsibility information: Evidence from Bangladesh. *Accounting, Auditing & Accountability Journal*, 21(6), 850–874.
- Ismail, K.N.I.K. & Chandler, R. (2005) Disclosure in the quarterly reports of Malaysian companies. *Financial Reporting, Regulation & Governance*, 4(1), 1–25.
- Jacobsen, D. (2000). *Vad, hur och varför? Om metodval i företagsekonomi och andra samhällsvetenskapliga ämnen*. Lund: Studentlitteratur.
- Jain, T. & Jamali, D. (2016) Looking Inside the Black Box: The Effect of Corporate Governance on Corporate Social Responsibility. *Corporate Governance: An International Review*, 24(3), 253–273.
- Jensen, T. & Sandström, J. (2011) Stakeholder Theory and Globalization: The Challenges of Power and Responsibility. *Organization Studies*, 32(4), 473–488.
- Lindblom, C.K. (1993) The Implications of Organisational Legitimacy for Corporate Social Performance and Disclosure. *Critical Perspectives on Accounting Conference*, New York.
- Jensen, M. C. & Meckling, W. H. (1976) Theory of the firm: Managerial behavior, agency costs and ownership structure. *Journal of Financial Economics*, 3(4), 305- 360.
- Johansson, P. (2019) Hållbarhetsrapportering- något vi måste kunna lita på. *Balans*, 18 februari.

<https://www.tidningenbalans.se/debatt/hallbarhetsrapportering-nagot-vi-maste-kunna-lita-pa/>

Khan, A., Muttakin, M.B. & Siddiqui, J. (2013) Corporate Governance and Corporate Social Responsibility Disclosures: Evidence from an Emerging Economy. *Journal of Business Ethics*, 114(2), 207–223.

Kvart, S., Benson, B., Nachemson-Erkwall, S. & Tivéus, M. (2017) *Debatt: Hållbarhet är mer än miljö*, Dagens industri, tillgänglig via <https://www.di.se/debatt/debatt-hallbarhet-ar-mer-an-miljo/> [2019-02-04].

Lennartsson, R. (2016) Lyft för hållbarhetsredovisningen när GRI blir standard. *Balans*, 19 oktober. <https://www.tidningenbalans.se/nyheter/lyft-hallbarhetsredovisningen-nar-gri-blir-standard/>

Ljungdahl, F. (2019) Stora brister i lagstadgade hållbarhetsrapporter. *Balans*, januari.

Liao, L., Lin, T. & Zhang, Y. (2018) Corporate Board and Corporate Social Responsibility Assurance: Evidence from China. *J Bus Ethics*, 150, 211–225.

Mahadeoa, J.D., Oogarah-Hanumana, V. & Soobaroyenb, T. (2011) Changes in social and environmental reporting practices in an emerging economy (2004–2007): Exploring the relevance of stakeholder and legitimacy theories. *Accounting forum*, 35, 158-175.

Mahmood, Z., Kouser, R., Ali, W., Ahmad, Z. & Salman, T. (2018) Does Corporate Governance Affect Sustainability Disclosure? A Mixed Methods Study. *MDPI*, 10, 207.

Meyerm J.W. & Rowan, B. (1977) Institutionalized organizations: Formal structure as myth and ceremony. *American Journal of Sociology*, 83(1), 340-63.

Michelon, G. & Parbonetti, A. (2012) The effect of corporate governance on sustainability disclosure. *Journal of Management & Governance*, 16(1), 477–509.

Miras-Rodríguez, M., Martínez-Martínez, D. & Escobar-Pérez, B. (2018) Which corporate governance mechanisms drive CSR disclosure practices in emerging countries? *MDPI*, 11(1), 61.

Miska, C.H., Stahl, G.S. & Mendenhall, M.E. (2013) Intercultural competencies as antecedents of responsible global leadership. *European Journal of International Management*, 7(5), 550–569.

Mitchell, K., Agle, R., & Wood, Donna, J. (1997). Toward a theory of stakeholder identification and salience: defining the principle of who and what really counts. *Academy of Management Review*, 22(4),

853-886.

Money, K. & Schepers, H. (2007) Are CSR and corporate governance converging? A view from boardroom directors and company secretaries in FTSE100 companies in UK. *Journal of General Management*, 33(2), 1–11.

Muhammad, S.S., Chunmei, Z., Nguyen, V.K., Tehmina, K. & Muhammad, U. (2018) Does firm performance influence corporate social responsibility reporting of chinese listed companies? *MDPI*, 10(7), 2217.

Nasdaq (u.å). *Companies Listed on Nasdaq Stockholm*, tillgänglig via <http://www.nasdaqomxnordic.com/aktier/listed-companies/stockholm> [2019-03-27].

O'Donovan, G. (2002) Environmental disclosures in the annual report. Extending the applicability and predictive power of legitimacy theory. *Accounting, Auditing & Accountability Journal*, 15(3), 344–371.

Pederson, E.R. (2007) Perceptions of performance: how European organizations experience EMAS registration. *Corporate Social Responsibility and Environmental Management*, 14(1), 61–73.

Petrovic-Lazarevic, S. (2008) The development of corporate social responsibility in the Australian construction industry. *Construction Management and Economics*, 26(1), 93–101.

Prado-Lorenzo, J.M., Gallego-Alvarez, I. & Garcia-Sanchez, I.M. (2009) Stakeholder engagement and corporate social responsibility reporting: The ownership structure effect. *Corporate Social Responsibility and Environmental Management*, 16(2), 94-107.

Ramanathan, K.V. (1976) Toward a theory of corporate social accounting. *The Accounting Review*, 21(3), 516-28.

Reverte, C. (2009) Determinants of corporate social responsibility disclosure ratings by Spanish listed firms. *Journal of Business Ethics*, 88(2), 351–366.

Rienecker, L. Och Stray Jörgensen, P. (2014) Att skriva en bra uppsats. Malmö: Liber.

Roberts, R.W. (1992) Determinants of corporate social responsibility disclosure: An application of stakeholder theory. *Accounting, Organizations and Society*, 17(6), 595–612.

Saunders, M., Lewis, P. & Thornhill, A. (2016) *Research methods for business students*. New York: Pearson Education.

Schipper, K. (1981) Discussion of voluntary corporate disclosure: The case of interim reporting. *Journal of Accounting Research*, 19(1), 85–88.

SFS (2016:947) Lag om ändring i årsredovisningslagen (1995:1554).

Sierra, L., Zorio, A. & Garcia-Benau, M.A. (2013) Sustainable Development and Assurance of Corporate Social Responsibility Reports Published by Ibox-35 Companies. *Corporate Social Responsibility and Environmental Management*, 20(6), 359-370.

SPSS-Akuten. (2009) *Guide: Regressionsanalys*, tillgänglig via <https://spssakuten.com/2009/12/21/regressionsanalys-1/> [2019-04-29]

Svenskt näringsliv. (2006) *CSR – ansvarsfullt företagande*, tillgänglig via <https://www.svensktnaringsliv.se/fragor/csr/> [2019-02-05].

Sveriges Riksbanken. (u.å) *Sök räntor & valutakurser*, tillgänglig via <https://www.riksbank.se/sv/statistik/sok-rantor--valutakurser/> [2019-03-27].

Tagesson, T., Blank, V., Broberg, P. & Collin, S-O. (2009) What explains the extent and content of social and environmental disclosures on corporate websites: a study of social and environmental reporting in Swedish listed corporations. *Corporate Social Responsibility and Environmental Management*, 16(6), 352–364.

Ullmann, A.A. (1985) Data in search of a theory: A critical examination of the relationships among social performance, social disclosure, and economic performance of U.S. firms. *Academy of Management Review*, 10(3), 540–557.

Usborne, D. (2009) Shell settles Nigerian human rights abuses lawsuit for \$15.5m. *Independent*, 9 juni. <https://www.independent.co.uk/news/world/americas/shell-settles-nigerian-human-rights-abuses-lawsuit-for-155m-1700267.html>

Van der Laan Smith, J., Adhikari, A. & Tondkar, R. H. (2005) Exploring differences in disclosures internationally: A stakeholder perspective. *Journal of Accounting and Policy*, 24(2), 123-151.

Vetenskapsrådet. (2002) *Forskningsetiska principer inom humanistisk-samhällsvetenskaplig forskning*. Stockholm: Vetenskapsrådet.

Voegtlin, C. & Scherer, A.G. (2017) Responsible Innovation and the Innovation of Responsibility:

Governing Sustainable Development in a Globalized World. *Journal of Business Ethics*, 143(2), 227–243.

Watts, R. L. & Zimmerman, J. L. (1978) Towards a positive theory of the determination of accounting standards. *The Accounting Review*, 53(1), 112-134.

Watts, R. L. & Zimmerman, J. L. (1990) Positive Accounting Theory: A Ten Year Perspective. *The Accounting Review*, 65(1), 131-156.

Westermarck, C. (2013). *Hållbarhetsredovisning: teori, standarder och praktisk tillämpning*. Lund: Studentlitteratur AB

Woodward, D.G., Edwards, P. & Birkin, F. (1996) Organizational legitimacy and stakeholder information provision. *British Journal of Management*, 7(4), 329-47.

World Commission on Environment and Development. (1987) *Our common future*. Oxford: Oxford University. Press.

Woxikon (2019) *Synonymer för omfattning*, tillgänglig via <https://synonymer.woxikon.se/sv/omfattning> [2019-05-14].

Young, S. & Thyl, V. (2014) Corporate Social Responsibility and Corporate Governance: Role of Context in International Settings. *Journal of Business Ethics*, 1(122), 1–24.

Bilaga 1

Presentation av tydliga exempel på typiska ettor och nollor för varje område som ska uppfyllas.

Självklara ettor (uppfyller kraven)

Miljö (ICA-gruppen, s.125)

Sedan 2006 har ICA Gruppens direkta utsläpp av växthusgaser minskat med 52 procent (33). Minskningen har skett tack vare ett långsiktigt arbete med ett flertal åtgärder inom energi, köldmedia och transporter. De främsta bidragande orsakerna till minskningen under år 2017 är övergången till förnybar el i den baltiska verksamheten samt den kraftigt ökade andelen förnybara bränslen i den svenska verksamheten. Under året ökade andelen förnybara bränslen med 37 procent (85), vilket gjorde att den totala andelen uppgick till 71 procent (48). Andelen ICA-butiker som gått över till köldmedier med lägre klimatpåverkan ökade också, vilket även det bidrog till minskningen av växthusgasutsläppen. ICA Gruppens klimatmål att vara klimatneutralt till år 2020 ställer höga krav på att fortsatt se över utrustning, drift, avtal och kunskap för att öka resurseffektiviteten samt kraftigt minska klimatpåverkan i ICA Gruppens egen verksamhet. Bland annat har Rimi Baltic omfattande program för att byta ut köldmedia i butikerna till naturliga köldmedia med lägre klimatpåverkan, vilket gjort att utsläppen av koldioxid från köldmedieförbrukning i lager och butik minskat under året.

Sociala förhållanden (PEAB, s.20)

Genom ett systematiskt arbetsmiljöarbete som inkluderar riskhantering och förebyggande åtgärder tillsammans med kunskapsåterföring, fortsätter vi sträva mot en nollvision gällande olyckor på Peabs arbetsplatser. God facklig samverkan är en avgörande framgångsfaktor, regelbunden uppföljning en annan. Under år 2017 fortsatte vi att utveckla arbetsmiljöarbetet exempelvis i form av lärande arbetsplatsrevisioner och kvartalsuppföljningar. Peab genomför årligen en fokusvecka då medarbetare på ledande befattningar besöker koncernens arbetsplatser för att i dialog med medarbetarna fånga upp såväl utmaningar i arbetet som goda idéer kring lösningar. I år genomförde 791 (615) chefer och personer från koncernfunktionerna arbetsplatsbesök och 798 (662) dialogmöten hölls kring arbetsmiljön. Dialogerna genererade ett antal förslag på förbättringar, där den gemensamma nämnaren är behovet av förenkling och stöd. Med andra ord; det ska vara lätt att göra rätt på Peabs arbetsplatser.

Personal (Arcademedias, s.34)

Genom utbildningswebben har alla medarbetare tillgång till ett brett utbud av kompetensutveckling. Förra verksamhetsåret genomförde nära 4 000 medarbetare någon kompetensutvecklingsinsats inom ramen för Academy. Till detta tillkommer två stora utbildningssatsningar, den öppna GDPR-utbildningen och PDV, båda beskrivs i rutan här intill. GDPR-utbildningen är AcadeMedias största utbildningssatsning hittills, PDV-utbildningen är den största klassrumsbaserade. Hållbarhetsredovisning | Medarbetare En hållbar arbetsplats Varje år arrangeras AcadeMedias

ledarforum. Där får chefer fortbildning genom seminarier och föreläsningar i aktuella ämnen. På Ledarforum utses också vinnarna av årets ledarpriser. Rektorsmöten inom våra varumärken är andra tillfällen för fortbildning och erfarenhetsutbyte mellan chefer. Vi vet att många av våra medarbetare värderar personliga utvecklingsmöjligheter inom AcadeMedia högt. Det, tillsammans med koncernens mål att år 2020 rekrytera hälften av våra chefer internt, gjorde att AcadeMedia 2014 startade ett särskilt utbildningsprogram för framtida ledare – talangprogrammet. I år har 23 talanger examinerats, åtta har redan under programperioden fått chefstjänster. Under 2017/18 har ett mentorsprogram för seniora chefer genomförts. Programmet ska ge erfarna chefer som redan är verksamma inom AcadeMedia möjlighet att ta nästa steg till en högre ledningsposition.

Mänskliga rättigheter (SAAB, s.39)

Jämställdhet är en viktig fråga och stort fokus läggs på att öka andelen lönesättande chefer som är kvinnor. Målsättningen är att till 2025 öka andelen chefer som är kvinnor till 30 procent globalt och 35 procent i Sverige. Vi slutet av 2017 hade vi 25,2 procent kvinnliga chefer globalt och 28,4 procent i Sverige. Vi arbetar också för att öka teknikintresset och kännedomen om SAAB hos kvinnor, med syfte att på sikt bredda rekryteringsbasen. Ett exempel är vårt samarbete med svenska ridsportförbundet för att den vägen öka kännedomen om SAAB bland unga kvinnor. För att underlätta för personer med utländsk bakgrund att komma in på arbetsmarknaden och skapa snabbspår för människor med relevant utbildning arbetar vi med olika initiativ som till exempel Äntligen arbete, RAMP (Rapid Acceleration Management Programme) och Novare potential.

Korruption (SKF, s.130)

Under 2017 offentliggjorde SKF en ny korruptionspolicy, och anställda och chefer fick löpande utbildning och information. SKF:s policy mot bedrägerier och korruption finns tillgänglig för samtliga anställda på koncernens intranät. Information om arbetet mot korruption ingår också i SKF:s etiska riktlinjer och den fullständiga texten finns tillgänglig på SKF.com/code. Förebyggande utbildning i kombination med utredningar anses ha lett till ökad medvetenhet om både korruptionsbekämpande åtgärder och konkurrenslagstiftning. Under 2017 genomfördes granskningar av etik och ledarskapsarbete på 54 SKF-anläggningar runt om i världen. En person tvingades lämna SKF efter avslutad utredning.

Självklara nollor (uppfyller kraven)

Miljö (ICTA, s.99)

ICTA har som mål att växa lönsamt, men inte på bekostnad av miljön. Vårt miljöarbete är proaktivt och vi skall jobba tillsammans med våra kunder, leverantörer och partners. Vi skall bidra till ett hållbart samhälle. Vi följer gällande lagstiftning, föreskrifter och förordningar i vårt miljöarbete

Sociala förhållanden (Inwido, s.26)

Vi kräver ansvarsfullt beteende i hela produktionskedjan. Vi följer ett ramverk med tydligt definierade uppförandekoder. Vi engagerar oss i de samhällen där vi har verksamheter.

Personal (BE Group, s.30)

BE Groups uppförandekod (Code of Conduct) talar om vilket ansvar företaget har gentemot affärspartners, ägare, anställda och samhälle.

Mänskliga rättigheter (Eniro, s.34)

Företagen bör stödja och respektera skydd för internationella mänskliga rättigheter.

Korruption (ICTA, s.99)

Koncernen har nolltolerans mot alla former av korruption och arbetar med att säkerställa att det inte förekommer i bolaget.